

Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifleri Genel Müdürlüğünün Gözetimindeki Çocuklara
Yönelik Hizmetlerin İyileştirilmesi Ana Projesi

KURUMLARDA BULUNAN ÇOCUKLARA YÖNELİK
PSİKO-SOSYAL DESTEK VE MÜDAHALE PROGRAMLARININ
GELİŞTİRİLMESİ PROJESİ

İhtiyaçların Belirlenmesi Çalışması

TUTUKLU VE HÜKÜMLÜ
ERGENLERİN ÖZELLİKLERİ

TÜRKİYE'DE YAPILAN ÇALIŞMALARIN
GÖZDEN GEÇİRİLMESİ

Alper Aksoy
Kültegin Ögel

-2004-

Bu rapor, Adalet Bakanlığı ve UNICEF tarafından hazırlanan Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel M¼d¼rl¼đ¼n¼n G¼zetimindeki ocuklara Y¼nelik Hizmetlerin İyileştirilmesi Ana Projesi kapsamında geliştirilen kurumlarda bulunan çocuklara y¼nelik psiko-sosyal destek ve m¼dahale programlarının geliştirilmesi projesi çerçevesinde Yeniden Sağlık ve Eğitim Derneği tarafından hazırlanmıştır.

Kaynak G¼sterme:

Alper Aksoy, K¼ltegin ¼gel. Tutuklu ve h¼k¼ml¼ ergenlerin ¼zellikleri: T¼rkiye’de yapılan çalışmaların g¼zden geçirilmesi. Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel M¼d¼rl¼đ¼n¼n G¼zetimindeki ocuklara Y¼nelik Hizmetlerin İyileştirilmesi Projesi İhtiyaçların Belirlenmesi alışması. Yeniden Sağlık ve Eğitim Derneği, İstanbul, 2004

1. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN YAŞLARINA GÖRE DAĞILIMI

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların %21.1'i 13-14 yaş gurubu, %41.1'i 15-17 yaş grubu, %36.8'i 118-19 yaş gurubunda oldukları saptanmıştır.	S. Çırak- 1996 (T-4)
Suçta yönelmiş ergenlerin %60.2 gibi bir çoğunluğu 16-18 yaş gurubunun içinde olduğu saptanmıştır.İkinci sırada ise %27.4 gibi bir oranla 19-21 yaş gurubu yer almaktadır.	N. Alagöz- 1998 (T-2)
Hükümlü çocukların yaş dağılımına bakıldığında %30.6'sıyla 17 yaş gurubunun oluşturduğu görülür.İkinci sırayı %27.93 oranda 16 yaş gurup, üçüncü sırayı ise %15.32 oranda 15 yaş gurubu ile yine aynı aranda 18 yaş gurubu izlemektedir.Diğerleri ise %7.21 ile 14 yaş gurubu ve %1.8 oranı ile 13 yaş grubudur.	E. Kabasakal-1997 (T-5)
Hüküm giyen çocuklar 14 yaş gurubundan sonra yoğunlaşmaktadır. İslahevlerinde bulunan çocukların büyük oranı 15 yaş ve üzeridir.	R. Erkan-1995 (T-6)
Hükümlü çocukların %25.39'u 16, %21.64'ü 17, 18 yaşında olup %14.14'ü 19 ve daha yukarı yaşlardır.	Ö. Şaylıgil-1981 (T-7)
Suç işlemiş çocukların %60'ı 15 yaşını tamamlamışlardır. 16 yaşının altında suç işlemiş çocuk sayısı esasen sanıldığından daha azdır.	M.Kıcalıoğlu-1987(T-9)
11 yaş arasında %1, 14-15 yaş arasında %11, 16 yaş arasında %18, 17 yaş arasında %39, 18 yaş arasında %31 suç işlemiş çocuklar bulunmaktadır.	Ş. Çokdinleten-1997(T-15)
Tutuklu ve hükümlü çocukların %46.4 gibi en yüksek oranla 17 yaş gurubuna ait oldukları gözlenmiştir.Bunu %27.2 ile 18 yaş gurubu, %16 ile 16 yaş gurubu izlemektedir. Dağılımda 13-15,19,20 yaş gurupları ise %4.8 gibi çok düşük seviyelerde seyir etmektedir.	Aslan N ve ark.- 2003(T-17)
106 hükümlü çocuğun 12-17 arasında değişmekte olup yaş ortalaması 15.0'dır. Suç işlememiş kontrol gurubundaki 126 ergenin yaşları ise 13-18 arasında değişmekte olup yaş ortalaması 15.6'dır.	H. Küçüker-2001(T-18)
Suçlu çocukların yaş dağılımlarına bakıldığında %36.6'sının – 16, %54.9'unun – 17, %8.5'inin – 18, yaş gurubunda olduğu öğrenilmiştir.	A.E.Yavuz-2003(T-19)
Çocukların %30 oranıyla en çok suç işledikleri yaş 15 yaştır. İkinci sırada %20 oranıyla 13 yaş, üçüncü sırada ise %12 oranla 12 yaş gelmektedir.	S. Elibol -1998 (T-20)
Çocukların 15-18 yaşları arasında yoğunlaştıkları görülmüştür. 12-14 yaş arasındaki çocukların oranı ise ancak %4 oranında gözükmektedir.	N. Akalın-1999 (T-22)

Suçlu çocukların %6.6'sı 14, %6.6'sı 15, %13.3'ü 16, %67'si 17 ve %6.6'sı 18 yaşındadır.	N. Tirali-2000 (T-23)
Ankara cezaevinde bulunan 83 çocuğun yaşlarına göre dağılımı şu şekildedir.%1'i-13, %6'sı -15, %31'i -16, %46'sı -17, %16'sı-18 yaşındadır.	N.Ceyhan ve ark.-1995(T-26)
Suç işledikleri yaş %30 oranla 14 ve daha sonra %22'lik oranla 15 yaştır.	N. Yakışıklı-1997 (T-29)
12-15 yaş arasında hüküm giyen erkek çocukların artış yüzdesi 1940-45 arasında %3.7'dir. 1945-50 arasında artış süresi %0.4, 1950-55 arasında %20.2 oranında bir artış göstermiştir.16-18 yaş arasında erkek çocuklarda 1940-45 arasındaki artış %5.8, 1945-50 arasında %5.7, 1950-55 arasında ise %9.1 oranında gözükür.	Ç. Yeşer-1981 (T-30)
Araştırmaya göre 6-11 yaş arasında olanların yüzdesi %9 oranında, 12-15 yaş arasında olanların %49 oranında, 16-18 yaşta olanların ise %44 oranındadır.	G. Tartar-1993 (T-31)
Araştırmaya göre %69.3 oranıyla en fazla görülen yaş gurubu 15 ve 17 yaşları arasında olan çocuklardır. Bunu takip edenler ise %22.7 oranla 18 yaş gurubu, %5.68 ile 19 ve 21 yaş gurubu, %2.27 ile 12 ve 14 yaş grubudur.	A. Ok-1989 (T-32)
Suç işleyen çocukların daha çok 16 ve 17 yaşları arasında suç işlediği görülmüştür.	G. Öter-1994 (T-37)

2. KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLARIN CİNSİYETE GÖRE AYIRIMI

Bulgular	Kaynak
Suç işleyen çocukların 44'ünün %88'i erkek, %12'si ise kız oldukları tespit edilmiştir.	N. Yakışıklı-1997 (T-29)
Suç işleyen çocuklardan %30.4'ü kız, %69.6'sı erkektir.	G. Tartar-1993 (T-31)

3. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN DOĞUM YERLERİNE GÖRE DAĞILIMI.

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocuklardan %61.5 il ve ilçe doğumlu doğumludur. Bu çocukların %39'u gecekondü bölgesinde, % 61'i ise kent merkezinde doğmuşlardır.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suç işlemiş çocuklardan şahsa ve cinsel suça yönelmiş çocukların %53.34'ü köy doğumlu, mala yönelik suç işlemiş çocukların %44.5'i il merkezi doğumludur.	F.Başar- 1991(T-3)
Suçlu çocukların ıslahevinden önce %45.2'sinin kentte, %27.4'ünün ilçe ve kasabalarda %27.4'ünün ise köy ve mezralarda ikamet ettikleri belirlenmiştir.	S. Çırak- 1996 (T-4)
Suçlu çocukların %43.24 ile il merkezlerinde, %29.73'ünün ilçelerde ve %27.03'ünün ise köylerde ikamet etmektedir.	E. Kabasakal-1997 (T-5)
Suç işleyen çocukların %50.5 gibi büyük bir oranı İstanbul'da doğanlar oluşturmaktadır. Bunu %24 oranıyla köyde doğanlar, izlemektedir. Buna göre %49.5 oranında İstanbul dışı yerleşim birimlerinde doğanlar olduğu tespit edilmiştir.	R. Erkan-1995 (T-6)
Hükümlü çocukların %73.88'i köyde doğmuştur. %14.92'sinin doğum yeri ilçe, %11.192'unun doğum yeri ise ildir.	Ö. Şaylıgil-1981 (T-7)
Suçlu çocukların %40.8'i kırsal, %59.2'si ise kentlerde ikamet etmektedirler.	M.Kıcalıoğlu-1987(T-9)
Suçlu çocukların %51.4'ünün köylerde, %40.5'inin kentlerde doğduğu ortaya çıkmıştır.	N. Doğan- 1995 (T-11)
Suçlu çocukların %25'i il merkezinde, %32.3'ü ilçelerde, %4.4'ü kasabalarda, %38.2'si köylerde doğmuşlardır.	H. Kolbaşı-1995 (T-12)
Suçlu çocukların %63.4'ünün İç Anadolu,%16.9'u Karadeniz, %12.7'si ise Doğu Anadolu doğumlu olduğu görülmüştür. Güneydoğu, Marmara ve Akdeniz doğumlu olanların oranı %2.8 ve %1.4 ile birbirlerine yakın oranlardadır.	A.E.Yavuz-2003(T-19)
Suçlu çocukların %47 gibi büyük bir oranda köyde doğdukları görülür.Bu oranı %43 ile iller ve %10 ile ilçeler izlemektedir.	N. Akalın-1999 (T-22)
Hırsızlık suçundan hüküm giymiş oranı %30.81, büyük şehirde yaşayanların oranı %32.45'tir. Ayrıca bu çocuklardan büyük şehirde yaşayan ve hırsızlık suçundan hüküm giyenlerin oranı %13.34, köyde yaşayıp hırsızlık suçundan hüküm giyenlerin oranı ise %2.64'tür.	O. Karpat ve ark.-1994(T-24)

Çocukların %24'ü ilde, %41'i ilçede, %29'u ise köyde doğmuştur.

N.Ceyhan ve ark.-1995(T-26)

Çocukların % 43'ü köy doğumlu, %22.7'si ilçe, %30'u ise kentlerde doğmuştur.

Ç. Beslen-1988 (T-27)

Çocukların %43'ü köylerde, %2'si bucaklarda, %14'ü ilçe merkezlerinde, %41'i ise il merkezlerinde yaşamışlardır.

Z. Erdoğan- (T-28)

Çocukların %52.84'ü illerde, %23.86'sı ilçelerde, %22.15'i köylerde, %0.56'sı ise yurtdışında ve yine aynı oranda her iki ebeveyn ölüdür.

A. Ok-1989 (T-32)

Suçlu çocuklardan %48.6'sının köylerde yetiştiği anlaşılmıştır.

F.Tekin- (T-37)

4. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN EĞİTİM DÜZEYİ

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların %45.3 ilkokul mezunudur. %26.5'i ise ilk öğretimini tamamlamamış ya da hiç okula gitmemiştir.%12.5'i ortaokulu terk etmiştir.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suçta yönelen çocukların %81.1'i okur yazar olamayan, okur yazar ancak bir okul bitirmemiş yada ilkokul mezunu gibi düşük eğitim seviyesindedirler.	N. Alagöz- 1988 (T-2)
Suçlu çocukların %87.3'ünün okulla gittiği, %12.7'sinin ise hiç okula gitmediği öğrenilmiştir.	S. Çırak- 1996 (T-4)
Suçlu çocukların %54.05 oranında ortaokul mezunu olduğu saptanmıştır. Bu orana %26.19 oranıyla ilkokul mezunları ardından da %14.41 ile lise mezunları takip etmektedir.	E. Kabasakal-1997 (T-5)
Hüküm giyen çocukların arasında ilkokul düzeyinde eğitim en yüksek olanıdır. Suç işleyen çocukların %76'sı ilkokuldan sonra herhangi bir eğitime başvurmamışlardır.	R. Erkan-1995 (T-6)
İsrahevlerindeki çocukların %54.47'si okula devam etmezken, %45.53'ü okula devam etmektedir.	Ö. Şaylıgil-1981 (T-7)
Suçlu çocuklardan %6.6'sı öğretim görmemiş, %5.2'si ilkokuldan ayrılmış, %50.0'ı ilkokul bitirmiş, %14.6'sı ortaokuldan ayrılmış, %11.8'i ortaokulu bitirmiş, %11.8'i liseye devam etmiştir.	M.Kıcalıoğlu-1987(T-9)
Suçlu çocukların %64'ü ilkokul mezunudur. Geriye çalan %16'lık gibi söz konusu olan çocuklar ortaokul ve %12'lik gurupta yer alan çocuklar ise ortaokul ve liseyi yarımda bırakmış olan çocuklardır.	F.Çamkerten-1999(T-10)
Suçlu çocukların %74'ü ilkokul mezunu, %19'u orta okul mezunu, %1'i lise mezunu, %3'ü okur- yazar, %3'ü ise cahildir.	N. Doğan- 1995 (T-11)
Suçlu çocuklardan %1.4 orandaki çocuklar hiç okumamış, %72'si ilkokul mezunu, %17.6'sı ortaokul mezunudur. %5.8'i ise liseye devam etmekte, lise mezunu olan ise sadece bir kişidir.	H. Kolbaşı-1995 (T-12)
Suçlu çocuklardan %84'ünün eğitim durumlarının ilkokul seviyesindedir.	Ş. Düvenci- 1995 (T-13)
Suçlu çocuklardan %49'u ilkokul mezunu, %21'i ilkokul terk gözükmemektedir.	Ş. Çokdinleten-1997(T-15)
Suçlu çocuklardan %41.6'sının ilkokul mezunu olduğu saptanmıştır.	Aslan N ve ark.-2003(T-17)

- Suçlu çocukların %2.8'inin okur-yazar olmadığı ve hiç okula gitmediği tespit edilmiştir. Tutukevine gelmeden önce okul ile ilişkisi kalmayan "okulu terk eden veya mezun olan" çocuk oranı %80.3'tür. %16.9 çocuk ise halen öğrenci olduğunu söylemiştir. A.E.Yavuz-2003(T-19)
- Çocukların %42'si ilkokul mezunu, %12'si ilkokul terk, %10'u ortaokul mezunu, %8'inin okuma yazma bilmediği ortaya çıkmıştır. S. Elibol -1998 (T-20)
- Eğitim görmemiş olan tutuklu çocuklardan %70'i okuma yazma bilmemekte, %30'u ise bilmektedir. N. Akalın-1999 (T-22)
- Çocukların %13.3'ü ilkokuldan terk, %53.3'ü ilkokul mezunu, %13.3'ü orta okuldan terk, %13.3'ü orta okul mezunu, %6.6'sı lise mezunudur. N. Tirali-2000 (T-23)
- Hırsızlık suçundan hüküm giyenlerin oranı %30.81, ilkokul mezunu olanların oranı %77.27'dir. Ayrıca hırsızlık suçundan hüküm giyenlerin ve ilkokul mezunu olanların oranı %26.52, oku ve yazar olmayıp hem cinsel suçlardan hem de kişisel suçlardan hüküm giyenlerin oranı %0.99'dur. O. Karpat ve ark.-1994(T-24)
- Çocukların büyük bir kısmı ilkokul mezunudur. N. Kayaaltı-1994 (T-25)
- Araştırmaya katılan %4 çocuk okur ve yazar değildir. %1'i okur-yazar, %60'ı ilkokul mezunu, %13'ü orta okul, %2'si lise mezunu, %18'i ise lise öğrencisidir. N.Ceyhan ve ark.-1995(T-26)
- Hükümlü çocukların %62.7'si ortaokul terk ve ilkokul mezunları oldukları görülmüştür. Ç. Beslen-1988 (T-27)
- Çocukların %42'si ilkokul, %12'si ilkokul terk, %10'u ortaokul terk, %8'i devam etmekte, %8'i ise okuma ve yazma bilmemektedir. N. Yakışıklı-1997 (T-29)
- Çocukların %31.4 oranıyla en fazla ilkokul mezunu oldukları görülür. Bunu takip eden oranlar incelendiğinde %14.7'si okuma ve yazma bilmeyen, %23.5 oranıyla ilkokuldan terk etmiş, %14.7 oranıyla da ortaokuldan terk eden çocuklar olduğu görülür. G. Tartar-1993 (T-31)
- Çocukların %77.84'ünün ilkokul mezunu, olduğu görülmektedir. lise ve dengi okullarda olanların oranı sadece %1.13 oranında, hiç okuma ve yazma bilmeyenlerin oranı ise %4.54 oranında gözükmemektedir. A. Ok-1989 (T-32)
- Çocukların %60'ı ilkokul mezunu, %13.1'inin okuma ve yazma bilmediği gibi herhangi bir eğitim görmemiş olduğu saptanmıştır. F.Tekin- (T-37)

Eğitim açısından bakıldığında suçlu grubun %87.7'sinin ilkokul, H. Demirbaş-1992 (T-39)
%10.7'sinin ortaokul mezunu olduğu, %1.5 gibi küçük bir oranın
ise lise mezunu olduğu görülmektedir.

5. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN İŞLEDİKLERİ SUÇ TÜRLERİ

Bulgular	Kaynak
Suç dağılımındaki ilk sıra %22.8 gasp ve %22.0 oralarında mala karşı olan suçlardır. İkinci sırada ise %23.8 irza geçme, %4.5 irza kasıt, %0.3 oranlarda kız kaçırma olarak görülür.Üçüncü sırada ise %25.5 adam öldürme, %0.8 adam öldürmeye yönelik suçlar karşımıza çıkmaktadır.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suçlu çocuklardan %32.43'ü adam öldürme suçundan, %27.03'ü cinsel suçtan, %18.02'si adam yaralama suçundan, %16.22'si ise hırsızlık suçundan hüküm giymiştir.	E. Kabasakal-1997 (T-5)
Suçlu çocuklardan %67.91'i adam öldürme, %14.17'si irza geçme, %3.73'ü fiili livita suçlarından hüküm giymişlerdir.	Ö. Şaylıgil-1981 (T-7)
Suçların %72'ini hırsızlık suçu oluşturmaktadır. İkinci sırada %9.5 oranı ile müssir filli suç gelmektedir	R. Erkan-1995 (T-6)
Çocukların %47.0'nın hırsızlık, %23.2'sinin adam öldürme, %16.6'sının ise cinsel suçlardan hüküm giydiği tespit edilmiştir.	C. Gürsel- 1997 (T-8)
Suçlu çocukların işledikleri suç türlerine bakıldığında %36.8'inin mala karşı, %29.0'nın şahsa karşı, %34.2'sinin ise cinsel suçlardan hüküm giydiği ortaya çıkmıştır.	M.Kıcalıoğlu-1987(T-9)
Suçlu çocukların %43'ü cinsel suçlardan, %29'u adam öldürmeden, %28'i ise hırsızlık suçundan ötürü ıslahevlerinde bulunmaktadır.	N. Doğan- 1995 (T-11)
Suç dağılımında birinci sırada %30.8'le cinsel suç işleyenler, %30.8'i adam öldürme suçundan, %14.77'si yaralamadan, 57.3'ü hırsızlık suçundan hüküm giymişlerdir. Uyuşturucu bulundurma suçundan hüküm giyenler ise sadece bir ergendir.	H. Kolbaşı-1995 (T-12)
Suç türü cinayet olan 19 deneğin %52.6'sı ilkokul, %15.8'i ilkokul terk, %5.3'ü ise hiç okula gitmemiştir. Aynı şekilde suçu gasp olan 31 deneğin %61.9'u ilkokul mezunudur. Cinsel suç işleyen 11 deneğin ise %36.4'ü ilkokul terk iken, %45.5'i ilkokul mezunudur.	Ş. Çokdinleten-1997(T-15)
Çocukların %45'i cinayet, %19'u cinsel suç, %17'si hırsızlık, %15'i gasp, 53'ü müessir fiil ve %1'i uyuşturucu taşımaktan hüküm giymiştir.	H. Küçüker-2001(T-18)
Suç türüne bakıldığında %16.9'unun şahsa karşı, %74.6'sının mala karşı, %8,5'inin cinsel suçlardan tutukevinde buldukları öğrenilmiştir.	A.E.Yavuz-2003(T-19)

Çocukların tutukluluk nedenlerine bakıldığında %25'i adam öldürme, %39'u hırsızlık, %26'sı gasp, %5'i yaralama, %4'ü diğer, %1'i ise cinsel suçlardan hüküm giydikleri görülmüştür.

N. Akalın-1999 (T-22)

Çocuklardan %30'u hırsızlık suçundan, %1'i ise yaralama suçundan hüküm giymişlerdir.

O. Karpat ve ark.-1994(T-24)

En çok suç oranı %46.2 oranıyla mala yönelik suçlardır.

Ç. Beslen-1988 (T-27)

Suç türlerine bakıldığında %35'i adam öldürme, %9'u adam öldürme ve cinsel suç, %23'ü cinsel suç, %23'ü hırsızlık, %7'si gasp, %2'si yaralama, %1'i ise silah taşımadan dolayı hüküm giymiştir.

Z. Erdoğan- (T-28)

Çocuklar tarafından yaygın bir şekilde hırsızlık suçu işlenmektedir.

Ç. Yeşer-1981 (T-30)

Suç türlerine bakıldığında %42.04'ünün hırsızlık, %4.54'ünün uyuşturucu, %1.13'ünün sarkıntılık ve tecavüz, %9.092unun kasten adam öldürdüğü, %13.63'ünün gasp, %6.82'inin yaralama ve tehdit ettiği, %3.40'ının kız kaçırdığı görülür.

A. Ok-1989 (T-32)

Suçlu çocukların %55'i mala ilişkin, %14'ü cinsel, %32'si ise şahsa karşı suç işlemişlerdir.

G. Öter-1994 (T-37)

Suçlu gençlerin işledikleri suçlara bakıldığında %46.1'inin mala yönelik, %38.5'inin cinsel, %15.4'ünün cana yönelik suç işlediği görülmüştür.

H. Demirbaş-1992 (T-39)

6. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN OTURDUKLARI YERLEŞİM BİRİMLERİNİN İŞLEDİKLERİ SUÇ TÜRLERİNE GÖRE DAĞILIMI

Bulgular	Kaynak
Cinsel suça yönelen çocukların %60'ının şahsa yönelik suç işleyen çocukların ise % 44.45'inin ıslahevinden önce köyde ikamet ettikleri belirlenmiştir. En düşük oranda ise cinsel suça yönelen deneklerin %13.33'ü il merkezinde, şahsa yönelik suç işleyen denekler (%23.80) ile mala yönelik suç işleyen deneklerin (%22.22) ilçelerde ikamet ettikleri saptanmıştır.	F. Başar- 1991 (T-3)
Kırsal kesimde %42.4 oranıyla cinsel suçların yüksek, mala karşı işlenmiş suçlar ise %18.2 oranındadır. Kentlerde ise %51.2 oranıyla mala karşı işlenmiş suçlar en yüksek, %20.9 oranıyla şahsa yönelik suçlar ise düşük bir yüzdededir.	M.Kıcalıoğlu-1987(T-9)
Suç işleyen %36'sı kır kökenlidir. Özellikle cinsel suç işleyenlerin %72.7'si kır doğumludur. Cinayet suçuna bakıldığında ise 19 deneğin %68.4'ü kent kökenli, %26.5'i ise kırsal kesim kökenlidir.	Ş. Çokdinleten-1997(T-15)
Kırsal kesimlerde çocukların %49.9'u şahsa yönelik suç işlemekte, kentlerde ise çocukların %83'ü mala yönelik suç işlemektedir. Cinsel suçların %46.2'sinin kırsal kesimlerde işlenmiş olmasıdır.	Ç. Beslen-1988 (T-27)

7. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN ALGILARINA GÖRE SUÇ İŞLEME NEDENLERİ

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocuklarda ilk suç sırasında %33.3 oranında kavga ve şiddet eğilimi yer almaktadır.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suç işleyen çocuklardan %96'sı suça kişisel nedenler yüzünden yeni ergenlik döneminin özellikleri ile ani öfke nöbetleri sonucunda yöneldiğini bildirmiştir.	N. Alagöz- 1998 (T-2)
Suçlu çocuklardan %15.38'i kan davasından, %10.98'i arazi anlaşmazlığından, %35.16'sı kavga nedeniyle, %25.30'u ailevi nedenle, %13.18'i namus kavgasından ötürü adam öldürdüklerini söylemişlerdir. çocukların %52.63'ü evlenme maksadı ile, %26.31'i başlık parasının çokluğundan, %21.06'sı cinsel merak yüzünden ırza geçtiklerini açıklamışlardır. Hırsızlık nedeniyle suç işleyen çocukların %31.57'si ihtiyaç duyduğundan, %68.43'ü ise arkadaşlarının teşviki yüzünden hırsızlığa yönelmişlerdir.	Ö. Şaylıgil-1981 (T-7)
Ailemin ekonomik sıkıntı içinde olması nedeniyle suç işledim diyen ergenlerden %14.7'si soruya "evet" %82.3'ü ise soruya "hayır" cevabı vermiştir. Babasından kurtulmak istediğini belirten "evet" şikkını %5.8' işaretlerken, %92.6'sı ise bunun aksini düşünmektedir.	H. Kolbaşı-1995 (T-12)
%31'i para için, %29.6'sı arkadaşına uyduğundan, %11.3'ü heyecan için, %18.3'ü kavga ve tartışma yüzünden, %8.5'i kız meselelerinden, %1.4'ü kan davasından ötürü suç işlemiştir.	A.E.Yavuz-2003(T-19)
Çocuklara hırsızlığı ne sebeple yaptıkları sorulduğunda %46'sı arkadaşlarını etkisiyle, %34'ü ekonomik sebeplerden ötürü, %14'ü merak ettiğinden, %6'sı aile bireylerinin teşviki ile hırsızlık yaptığını ifade etmiştir.	S. Elibol -1998 (T-20)
Tutuklu çocukların suç işleme sebeplerine bakıldığında %4'ü soruyu yanıtlamazken, %17'si kavga sırasında, %22'si paraları olmadığı için, %33'ü arkadaşlarına uyduğunu, %1'i evden kaçmış ve parasız olduğu için, %2'si uyuşturucu kullandığı için, %1'i babasını korumak için, %2'si akrabasına uymuş, %4'ü ben yapmadım demiş, %5'i alkollü olduğundan, %2'si kazayla suç işlediğini ifade etmiştir.	N. Akalın-1999 (T-22)
%46 çocuk arkadaşlarının etkisiyle hırsızlık yaptığını, %34'ü ekonomik koşullardan, %14'ü merak ettikleri için, %6'sı ise aile bireylerince zorlandığı için yaptığını belirtmiştir.	N. Yakışıklı-1997 (T-29)

8. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARDA SUÇ İŞLEDİKLERİ ANDAKİ YAŞLARININ DAĞILIMI

Bulgular	Kaynak
Çocukların çoğunluğu çeşitli suçları 14 yaştan (%10.9) başlayarak 17 yaşa kadar (%39.5) işlemektedir.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Çocukların %1.4'ü 11 yaşında, %2.9'u 12 yaşında, %8.8', 14 yaşında, %16.1'i 15 yaşında, %25'i 16 yaşında, %33.8'i ise 17 yaşında ıslahevine girmişlerdir.	H. Kolbaşı-1995 (T-12)
Suç işleyen çocuklardan %70 oranındaki çocuk 17 ve 18 yaş gurubuna dahildir.	Ş. Çokdinleten-1997(T-15)
Çocukların %13.3'ü -11, %16.7'si -12, %10'u-13, %6.7'si-14, %13.3'ü -15, %26.7'si-16, %13.3'ü-17 yaşında ilk suçlarını işlemişlerdir.	A.E.Yavuz-2003(T-19)
Suçlu çocukların ilk işledikleri suçlarda yaşlarına bakıldığında %16.4'ünün 12 yaşında, %14.9'unun 13 yaşında, %20.9'unun 14 yaşında, 520.9'unun 15 yaşında, %1.5'inin 7 yaşında, %4.5'inin ise 9 yaşında ilk suçlarını işlemiş oldukları gözlenir.	N. Akalın-1999 (T-22)
Anketin uygulandığı 607 çocuktan 15-18 yaş gurubunda bulunanların oranı %81.05'tir.	O. Karpat ve ark.-1994(T-24)
Görüşülen çocuklardan 4'ü 8-10 yaşları arasında, 8'i 11-12 yaşları arasında, 33'ü 13-14 yaşları arasında, 27'si 15-16 yaşları arasında, 7'si 17 yaşında ilk kez suçlarından ötürü hüküm giydiklerini vurgulamışlardır.	N.Ceyhan ve ark.-1995(T-26)
Şahısla ilgili suçların %29'unun 15 yaş civarında işlendiği, mal ilgili suçların %29.1'i 16 yaşlarında işlendiği, cinsel suçların ise %33.9'la yine 16 yaş arasında işlendiği görülmüştür.	Ç. Beslen-1988 (T-27)
En fazla suçun işlendiği yaş 974 çocuk içerisinde yapılan araştırmaya göre 15 ve 16 yaşlarıdır.	Ç. Yeşer-1981 (T-30)
Çocukların %1.13'ü 9-11 yaşlarında, %28.40'ı 12-14 yaşlarında, %70.45'i 15-17 yaşlarında suç işleyerek cezaevine getirilmişlerdir.	A. Ok-1989 (T-32)
Çocukların ilk kez işledikleri yaşlarına bakıldığında, %38'i 15 yaşında, %38'i 16 yaşında, %13'ü 13 yaşında, %13'ü 17 yaşında ilk kez işledikleri suçu işlemişlerdir.	G. Öter-1994 (T-37)

9. KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLARIN SUÇ İŞLEDİKLERİ YERLERE GÖRE DAĞILIMI

Bulgular	Kaynak
Suç işleyen çocukların suç işleme yeri %71.19 oranında kentsel bölgelerdir.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suçlu çocukların %60'ının kent içerisinde, %40'ının ise gecekondularda doğduğu ortaya çıkmıştır.	N. Doğan-1995 (T-11)
Suçlu çocukların %39.7'si il merkezinde, %14.72si ilçede, %14.7'si kasabada, %36.7'si köyde yaşamaktadır.	H. Kolbaşı-1995 (T-12)

10. KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLARIN SUÇ İŞLEME ZAMANLARINA GÖRE DAĞILIMI

Bulgular	Kaynak
Çocukları suçlarının %58.9'unu gündüzleri, %41.1 ise geceleri işlemektedir.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Çocukların %54'ü suçu gece, %46'sı ise gündüz işlediğini ifade etmiştir.	S. Elibol -1998 (T-20)
Çocukların %54'ü gündüz, %46'sı ise gece yaptığını ifade etmiştir.	N. Yakışıklı-1997 (T-29)

11. KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLARIN MAĞDURLARLA İLİŞKİSİ

Bulgular

Suç işleyen çocukların %44'ü mağdurları aile içerisinde ya da sosyal çevresinden tanımaktadırlar.

Suç olayından %90.57'sinin faille, mağdurun birbirlerini daha önceden tanıdığı anlaşılmıştır.

Kaynak

S. Türkeri- 1995 (T-1)

M.S. Dağlar-1994 (T-34)

12. KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLARIN KULLANDIKLARI SUÇ ALETLERİ

Bulgular

Kaynak

Suçlu çocukların %53.6'sı bıçak , %33.4'ü ise tabanca veya tüfek ile suç işlemişlerdir

S. Türkeri- 1995 (T-1)

Hırsızlık yapan çocukların kullandığı aletlere bakıldığında %26 oranıyla en fazla taş kullandıkları daha sonrada, %21'lik oranla spatula ve %16 oranla bıçak kullandıkları görülür.

N. Yakışıklı-1997 (T-29)

13. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN SUÇ ORTAKLARININ OLUP OLMADIĞI

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların %49.6'sının suç ortağı bulunmaktadır. Suç ortaklarıyla işlenen suçlarda %38.0 ile %32.5 arasında gasp ve hırsızlık gelmektedir.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suça yönelmiş ergenlerin %56.9'u suçlarını yalnız işlemişlerdir. Suç ortakları olanların oranı ise %43.1'dir.	N. Alagöz- 1998 (T-2)
Suçlu çocukların %52.25'inin suç ortağı bulunmaktadır.	E. Kabasakal-1997 (T-5)
Suçlu çocukların %35.5'i yaptıkları suçu tek başlarına, %63.5'i ise arkadaşlarıyla birlikte bu eylemi gerçekleştirmiştir. Hırsızlık suçunu işleyen çocukların %66.6'sı bu suçu arkadaşlarıyla, %33.3'ü tek başına gerçekleştirmiştir.	R. Erkan-1995 (T-6)
Gençlerin %55.6'sı suçu işlerken yanlarında arkadaşlarının da bulunduğunu ifade etmişlerdir. %39.1'i ise arkadaşlarıyla birlikte değildir.	C. Gürsel- 1997 (T-8)
Çocuğun suç sırasında tek olma hali %37 olup, diğer arkadaşlarıyla birlikte suçu işleme durumları ise %63 oranındadır.	H.Özçeşmeci-1999(T-14)
Çocukların %11.8'i fiili tek başına, 581.7'si arkadaşlarıyla, %7'si biri ile birlikte işlediğini belirtmiştir.	A.E.Yavuz-2003(T-19)
Çocuklara hırsızlığı kimlerle yaptığı sorulduğunda %64'ü akran gurubuyla, %20'si bir yetişkinle, %12'si yalnız, %4'ü ise aileden birileriyle yaptığını ifade etmiştir.	S. Elibol -1998 (T-20)
Tutuklu çocuklardan %29.3'ü suç işlerken yalnız olduğunu, %70.7'si yalnız olmadığını belirtmiştir.	N. Akalın-1999 (T-22)
%64 çocuk hırsızlığı kendi akran gurubuyla yaparken, %20'si bir yetişkinle, %12'si yalnız, %4'ü ise ailesiyle yaptığını belirtmiştir.	N. Yakışıklı-1997 (T-29)
Çocuk suçluluğunda dikkat çeken bir başka husus da küçüklerin çoğunlukla tek başlarına suç işlemeleridir.	Ç. Yeşer-1981 (T-30)
Çocukların %44.31'i suç işlediklerinde yalnız olduklarını belirtirken, %38.63'ü arkadaşları, %17.04'ü ise kendi arkadaş gurubu dışındakilerle suç işlediklerini belirtmişlerdir.	A. Ok-1989 (T-32)
Mala yönelik suç işleyenlerin %70'i, cinsel suç işleyenlerin %15'i, şahsa karşı suç işleyenlerin %15'i organize olarak suçu işlemişlerdir.	G. Öter-1994 (T-37)

14. KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLARA VERİLEN CEZALARIN TÜRÜ

Bulgular

Suçlu çocuklardan %57 'si ağır cezalar almaktadır.

Kaynak

S. Türkeri- 1995 (T-1)

Çocukların ceza durumlarına bakıldığında %71.8'inin tutuklu, %28.2'sinin ise hükümlü olduğu tespit edilmiştir.

A.E.Yavuz-2003(T-19)

15. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN KURUMA GELMEDEN ÇALIŞTIKLARI İŞLER

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların %19.1'i tarım işlerinde, 377 çocuktan 30'u hiç bir işte çalışmadıklarını bildirirken, 131 çocuğu kapsayan %34.8 oranındaki çocuklar ise suç işledikleri anda herhangi bir işte çalışmadıklarını bildirmişlerdir.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suçlu çocukların %79.7'u cezaevine girmeden önce herhangi bir işte, %20.3'ünün ise herhangi bir işte çalışmadıkları ortaya çıkmıştır.	N. Alagöz- 1988 (T-2)
Suçlu çocukların %73.3'ünün, şahsa yönelik suç işleyen deneklerin %90.47'sinin, mala yönelik suç işleyen deneklerin ise %77.73'nün ıslahevinden önce ücretli bir işte çalıştıkları buna karşılık cinsel suça yönelen deneklerin %26.66'sının şahsa yönelik suç işleyen deneklerin %9.53'nün , mala yönelik suç işleyen deneklerin ise %22.22'sinin ıslahevinden önce çalıştıkları belirlenmiştir.	F. Başar- 1991 (T-3)
Suçlu çocuklarda %79'unun ıslahevine gelmeden önce bir işte çalıştığı, %21'inin ise herhangi bir işte çalışmadığı ortaya çıkmıştır.	S. Çırak- 1996 (T-4)
Suç işleyen çocukların %65.5'i gelir sağlayan bir işte çalıştıklarını beyan etmişlerdir. Çalışmayanların oranı ise %34.5'dir. Çocuklardan %54.9'u çırak, %24.4'ü kalfa, %8.3'ü seyyar satıcı, %3.8'i işçi, %5.3'ü ayakkabıcı, %3.0'ı ise başka işlerde çalışmaktadır.	R. Erkan-1995 (T-6)
Çocukların %42.53'ü para karşılığı herhangi bir işte çalıştıklarını %57.47'si de kendilerine ihtiyaç duyuldukça herhangi bir para almaksızın ailelerine yardımcı olduklarını söylemişlerdir. Çalışan çocukların %21.05'i zirai işlerde çalıştıklarını, %56.14'ü çıraklık işlerinde çalıştıklarını söylemişlerdir.	Ö. Şaylıgil-1981 (T-7)
İslahevinde bulunan %54 oranındaki çocuk kuruma gelmeden önce herhangi bir işte çalışmamış, %46.0'ı ise çalışmıştır. Çocukların yaptığı işlere bakıldığında %3.5'i ile en fazla oranda mobilyacılık ve marangozculuk yaptığı görülmüştür. Bu oranı %21.7 ile pazarcılık, %17.4'le aşçılık, %13'le elektrikçilik, %8.07'le demir işleri, %0.8.7'le terzilik takip etmektedir.	F.Çamkerten-1999(T-10)
Suç işleyen çocukların %67.6'sı “evet” yanıtı verirken, %32.3 ise bu soruya “hayır” yanıtı vermişlerdir.	H. Kolbaşı-1995 (T-12)
Gençlerin çoğunluğunun %69.6 oranıyla tutukluluk öncesinde bir işte çalıştıkları görülmektedir. Çalışan gençlerin %33.6'sı işçi,	Aslan N ve ark.-2003(T-17)

%10.4'ü esnaf ve serbest meslek sahibi, %5.6'sı ise çiftçi ya da zanaatkar olduğunu belirtmiştir.

%94.4 çocuk cezaevine gelmeden önce çalışmış, %5.6 çocuk ise çalışmamıştır. Çalışılan iş kollarına bakıldığında %11.9'unun küçük imalat yerlerinde, %53.7'sinin ticaret + hizmet sektöründe, %1.5'inin tarımda, %1.5'inin sadece sokakta, %19.4'ünün küçük imalat yerlerinde+ ticarete, %1.5'inin tarımda+ ticaret sektöründe, %7.5'inin sokakta+ticarete, %1.5'inin sokakta+ küçük imalatta+ticaret sektöründe, %1.5'inin ise sokakta + tarımda + ticarete çalıştığı öğrenilmiştir.

A.E.Yavuz-2003(T-19)

Çocukların %40' çalışmamakta, çalışanların ise %14'ü konfeksiyonda işçi, %14'ü hizmet işlerinde, %12'si oto tamiri ve boya işlerinde, %12'si ise ticaret ve satış işlerinde, %8'i elektrik,ve TV.işleriyle uğraştıkları öğrenilmiştir.

S. Elibol -1998 (T-20)

Suçlu çocukların %34'ünün ıslahevine gelmeden önce çırak olarak çalıştığı, %17'sinin işçi, %12'sinin ise tarım ve zanaatkarlık yaptığı öğrenilmiştir.

H. Özkan - 1995 (T-21)

Tutuklu çocukların %62.5'i öğrenciliği sırasında çalıştığını ifade ederken, %37.5'i çalışmadığını belirtmiştir. %61.2 oranındaki çocuk işçilik yaptığını ifade ederken, geriye kalanlar ise çeşitli mesleklerde çalışmaktadır.

N. Akalın-1999 (T-22)

İncelenen 61 çocuktan 55 tanesi eğitim evine gelmeden önce çalıştıkları tespit edilmiştir. Çocukların 15'i tarımda, 11'i tamircilikte, 13'ü hizmet sektöründe, 1'i sokak satıcılığında, 15'i diğer işlerde, 6'sı ise çalışmamaktadır.

N. Kayaaltı-1994(T-25)

İslahevine gelmeden önce çocukların %77'si bir işte çalıştığını, %23'ü ise çalışmadığını belirtirken, soruya bir çocuk cevap vermemiştir.

N.Ceyhan ve ark.-
1995(T-26)

Çocukların %85.7'sinin ıslahevine gelmeden önce çalıştıkları gözlenmiştir.

Ç. Beslen-1988 (T-27)

Çocuklardan %40'ı çalışmamaktadır. Çalışanların ise %14'ü konfeksiyonda, %12'si oto tamirinde, % 12'si ticarete, %14'ü ise hizmet sektöründe çalışmaktadır.

N. Yakışıklı-1997 (T-29)

Çocuklardan %47.1'i geçici işlerde çalışmaktadır .

G. Tartar-1993 (T-31)

16. KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLARIN SIK SIK İŞ DEĞİŞTİRME DURUMU

Bulgular	Kaynak
Herhangin bir işte çalıştığını bildiren çocuklardan %78.7 sık sık iş değiştirdikleri saptanmıştır Bu çocukların sık sık iş değiştirmelerindeki %55.4 oranındaki en etkili faktör iş yerlerinde göstermiş oldukları uyumsuzluk ve anlaşmazlık olarak belirtilmiştir.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
İslahevinde bulunan %88 oranındaki çocuk sık iş değiştirmemiş, ilgili maddeyi dört çocuk boş bırakırken, sık değiştirmiş olan dört çocuk ise bununla ilgili herhangi bir sebep beyan etmemiştir.	F.Çamkerten-1999(T-10)

17. KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLARIN KAZANDIKLARI PARALARI HARCAMA DURUMU

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların %24.9'u kazandıkları paraları ailelerine vermektedirler.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
%77 çocuk çalıştığı parasını ailesine verirken, %23 ise kendisine harcamaktadır.	S. Elibol -1998 (T-20)
55 çocuktan %71'i kazandığı parayı ailesine verirken, %29'u kendi harcadığını belirtmiştir.	N.Ceyhan ve ark.-1995(T-26)
Çocukların %77'si parasını ailesine vermekte, %23'ü ise kendisine harcamaktadır.	N. Yakışıklı-1997 (T-29)

18. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARDA ALKOL VE MADDE KULLANIMI

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocuklardan %49.3'ünde alkol, %81.7'sinde sigara, %75.6'sında esrar, %24.4'ünde hap kullanma alışkanlığı vardır.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suçlu çocuklardan %56.76'sı herhangi bir madde alışkanlığı olmadığını, %39.64'ü ise madde kullanma alışkanlığı olduğunu belirtmiştir. Çocukların %56.81'i sigara, %20'si alkol, %9.03'ü tiner, %4'ü uyuşturucu kullandığını ifade etmiştir.	E. Kabasakal-1997 (T-5)
Suçlu çocuklardan %86.3 gibi büyük bir oranında uyuşturucu madde kullanma alışkanlığı yoktur. Kullananların oranı ise %13.5'tir.	R. Erkan-1995 (T-6)
Hükümlü gençlerin %52.3'ü içki, %37.1'ü uyuşturucu kullanmıştır.	C. Gürsel- 1997 (T-8)
Uyuşturucu kullandığını belirten çocuk oranı %35.4, kullanmadığını söyleyen çocuk sayısı ise %64.6'dır.	N. Doğan- 1995 (T-11)
Suçlu ergenlerden %27.9'u soruya "evet" yanıtı verirken. %70.5'i "hayır" cevabı vermişlerdir.	H. Kolbaşı-1995 (T-12)
Suçlu ergenlerden madde kullanan çocukların %60'ı sigara, %2'si tiner, %13'ü uyuşturucu, %18'i alkol, %7'si karma madde kullanmaktadır.	H.Özçeşmeci-1999(T-14)
Gençlerin %82.4'ü bağımlık yapan maddeleri kullanmaktadır. %44.6'sının sigara kullandığı ortaya çıkmıştır. Bunu %29.2'lik oranla hem alkol hem sigara, %9.8'lik bir oranla sigara-alkol ve uyuşturucu izlemektedir. Geriye kalan %4.8 oranı sadece alkol almakla birlikte yine %4.8'lik bir oranı tüm maddeleri kullanmaktadır.	Aslan N ve ark.-2003(T-17)
Hükümlü çocuklardan %21'i alkol+tiner+ hap, %3'ü esrar, %12'si alkol+tiner, %64'ü ise sadece alkol kullanmıştır.	H. Küçüker-2001(T-18)
Çocukların tutukevine gelmeden önce sıklıkla alkol alıp almadıkları sorulduğunda %81.7'si kullandığını, %18.3'ü ise kullanmadığını ifade etmiştir. Çocuğun tutukevine gelmeden önce madde kullanıp, kullanmadığı sorulduğunda %40.8'i madde kullandığını, %59.2'si ise kullanmadığını belirtmiştir. Kullanılan maddeler bakıldığında ise %13.8'inin esrar, %3.4'ünün amfetamin, %10.3'ünün LSD.ve Ectatsy, %51.7'sinin tiner ve bali kullandığı ortaya çıkmıştır.	A.E.Yavuz-2003(T-19)
İslahevinde bulunan çocukların %62'si içki, %79'u ise sigara kullandığını belirtmiştir.	H. Özkan - 1995 (T-21)

Çocukların kendilerinin hangi maddeleri kullandıkları sorulduğunda ise %3.1'i hiçbir maddeyi kullanmadığını, %34.7'si sigara içtiğini, %25.5'i sigara ve alkol kullandığını, %34.7'si sigara, alkol ve uyuşturucu kullandığını, 52'si ise sadece sigarayla, uyuşturucu kullandığını ifade etmiştir.

N. Akalın-1999 (T-22)

Hırsızlık suçuyla hüküm giymişlerin oranı %30.81, kötü alışkanlığı olmayanların oranı ise %66.39'dur. Ayrıca kötü alışkanlığı olmayıp hırsızlık suçundan hüküm giyenlerin oranı %20.10, kötü alışkanlığı olup cinsel suçlardan hüküm giyenlerin oranı %6.92'dir.

O. Karpat ve ark.-1994(T-24)

Çocuklardan %49'u alkol kullandığını, %51'i ise kullanmadığını belirtmiştir. Çocuklardan %7'si uyuşturucu kullandığını belirtirken, %93'ü kullanmadığını belirtmiştir.

N.Ceyhan ve ark.-1995(T-26)

Suçlu çocukların kötü alışkanlıkları ve davranışlarına bakıldığında %44'ünün alkol içme, %8'inin uyuşturucu kullanma davranışı vardır.

Z. Erdoğan- (T-28)

Ele alınan 102 denek içerisinde tiner, bally, esrar, hap vb. gibi maddeleri kullanan bireyler %29.4 gibi büyük bir oranın içindedirler.

G. Tartar-1993 (T-31)

19. KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLARIN GEÇMİŞ SUÇLARI

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların %45' i daha önce suç işlediklerini ifade etmişlerdir.	Ş. Çokdinleten-1997(T-15)
Suç işlediği iddia edilen çocukların %52'si suçu tekrar etmiş olduklarını ifade etmişlerdir.	S. Elibol -1998 (T-20)
Çocukların %66'sının daha önce suç işlediği görülmüştür. Birden fazla suç işlemiş çocukların dağılımına bakıldığında %52.2'sinin daha evvel hırsızlık, %13.4'ünün yaralama, %14.9'unun yaralama ve hırsızlık, %4.5'inin hırsızlık ve gasp işledikleri görülmüştür.	N. Akalın-1999 (T-22)
Hükümlü çocukların %6.5'i daha önce sabıka almışlardır.	Ç. Beslen-1988 (T-27)
Çocukların %49'unun hırsızlık, %29'unun kız çocuklara sarkıntılık, %13'ünün erkek çocuklarına sarkıntılık, %13'ünün ırza tecavüz, %55'inin yaralama, %36'sının ise ıslahevine girip çıkma gibi olumsuz davranışlar sergilediği ortaya çıkmıştır.	Z. Erdoğan- (T-28)
Geçmişe işledikleri suç türlerine bakıldığında %92'sinin hırsızlık suçunu tekrar ettikleri, %8'inin ise adam öldürdükleri öğrenilmiştir.	N. Yakışıklı-1997 (T-29)
Çocukların %64'ü ilk suçunu işlemiş, %36'sı ise suçu tekrarlamıştır.	G. Öter-1994 (T-37)

20. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN AİLELERİNİN GELİR DURUMU

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların ailelerinin %44'ü asgari ücret ya da altında %56'sı asgari ücretten daha fazla gelire sahip gelir düzeyine sahiptir.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suçlu çocukların ailelerinin %73.2'sinin ekonomik durumlarını orta ve üzerinde olduğu, düşük sosyo-ekonomik gelir düzeyinin %26.1 olduğu gözlenmiştir.	N. Alagöz- 1998 (T-2)
Suçlu çocukların %35'inin ailelerinin gelir düzeyinin yeterli olduğu, %65'inin ise gelir düzeyinin yetersiz olduğu belirlenmiştir.	S. Çırak- 1996 (T-4)
Gençlerin ailelerinde çalışan kişilerin dağılımına bakıldığında %45.6 oranıyla en fazla bir kişinin çalıştığı görülür. Bunu %27.2'lik gurupla iki kişinin çalıştığı, %11.2 ile üç kişinin çalıştığı, %4.8 ile dört kişinin çalıştığı aileler izlemektedir. %0.8'inin ailesinde ise kimse çalışmamaktadır.	N.Aslan ve ark.-2003(T-17)
Çocukların kendi değerlendirmelerine göre bakıldığında %8.5'i yoksul, %38'i ancak geçinebilir düzeyde, %46.5'inin orta düzeyde, %57.7'sinin aile düzeyi de iyi olarak tespit edilmiştir.	A.E.Yavuz-2003(T-19)
Suçlu çocuklardan %87'sinin babasının çalışıyor olduğu, %13'nün de çalışmadığı anlaşılmıştır. Annelerin çalışma durumuna bakıldığında ise %79'unun çalışmadığı, %21'inin ise çalıştığı anlaşılmıştır.	H. Özkan - 1995 (T-21)
Çocuklardan %2'si ailelerinin gelir düzeyi hakkında bilgi vermezken, %36.7'si düşük, %37.8'i orta, %14.3'ü iyi, %9.2'si ise çok iyi olduğunu ifade etmişlerdir.	N. Akalın-1999 (T-22)
Çocukların ailelerinin ekonomik durumlarına bakıldığında %16'sının fakir, %84'ünün orta düzeyde olduğu anlaşılmıştır.	N.Ceyhan ve ark.- 1995(T-26)
Hane halkı başkanının sosyo- ekonomik ve eğitim düzeyi düşük olduğu gözlenmektedir.	Ç. Beslen-1988 (T-27)
Hükümlü çocuklara ailelerinin ekonomik düzeyi sorulduğunda %74'ü yaşadığı çevrede orta düzeyde olduklarını, %14'ü yoksul olduklarını bildirmişlerdir.	Z. Erdoğan- (T-28)
Çoğu ailelerde geçimi salt baba tarafından üstlenildiği görülmektedir. Babanın geliri tek başına üstlenme oranı %47.9 oranındadır. Geliri baba ve kardeşlerle birlikte üstlenen anne sayısı ise %10 civarındadır.	G. Tartar-1993 (T-31)

21. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN BABALARININ YAPTIKLARI İŞLER

Bulgular	Kaynak
Suç işlemiş olan çocukların babalarının tamamına yakını çalışmaktadır. Bunlardan %61.1 işçi, %10.9'u seyyar satıcılardan oluşmaktadır.	R. Erkan-1995 (T-6)
Suçlu çocukların babalarının %57'si çiftçilikle uğraşmakta, %21.11'i işçilikle, %4.68'i memurlukla, %6.54'ü tüccarlıkla, %4.67'si ise esnaflık yapmaktadır.	Ö. Şaylıgil-1981 (T-7)
Hükümlü çocukların %43.7'sinin babası serbest meslekte çalışmakta, %21.9'u işçi, %17.9'u çiftçi, %6.6'u memurluk yapmaktadır.	C. Gürsel- 1997 (T-8)
Suçlu çocuklardan %26.3'ünün babası çiftçi ve hayvancılıkla uğraşan kimseler olup, %11.8'inin babası memur emeklisi, %18.4'ünün babası esnaf, %17.2'sinin babası işçi, %26.3'ününki ise diğer işlerle uğraşmaktadır.%7.1'inin babası ise işsizdir.	M.Kıcalıoğlu-1987(T-9)
Suçlu çocuklardan %49'unun sadece babasının çalıştığı, %1'inin sadece annesinin çalıştığı, %4'ünün anne ve babasının çalıştığı, %27'sinin kardeşlerinin çalıştığı, %17'sinin baba ve kardeşlerinin çalıştığı, %2'sinin ise hepsinin çalıştığı saptanmıştır.	S. Çırak- 1996 (T-4)
Suçlu çocuklarından %41.9'unun babası serbest meslek, %36.1'inin ise diğer işlerde çalıştığı belirlenmiştir.	N. Doğan- 1995 (T-11)
Suçlu çocukların %95.5'inin annesi ev hanımı, %1.4'ünün annesi işçi ve bir kişinin de annesi ölmüştür. Babaların mesleklerine bakıldığında ise %32.3'ünün babası işçi, %14.7'sinin memur, %27.9'unun ki serbest meslekte çalışmaktadır. Geriye kalanlardan %4.4'ünün babası çalışmamakta, %2.9'ununki mevsimlik işlerle uğraşırken, %8.8'inin ki ise çiftçilikle uğraşmaktadır.	H. Kolbaşı-1995 (T-12)
Suçlu çocukların baba meslekleri sorulduğunda %22'si esnaflık, %21'i marjinal işlerde, %14'ü çiftçilikler, %17'si ise işçi olanlardır. Bunların içerisinde 59'luk bir oranın babası ise emekli gözükmektedir.	Ş. Çokdinleten-1997(T-15)
Yapılan araştırmada %67.2'sinin babasının çalıştığı ve %19.2'lik yüksek bir oranda ki baba mesleğinin serbest meslek olduğu gözlenmiştir. Bunun hemen ardından %14.4 oranıyla işçi babalar gelmektedir. Gençlerin annelerine bakıldığında %88.8'i ev hanımı olarak çalışmamaktadır.	N. Aslan ve ark.-2003(T-17)

- Annelerin mesleklere göre dağılımı incelendiğinde %70 oranında annenin ev hanımı olup çalışmadığı, %16'sının ev temizliği, %8'inin işçi, %6'sının hastanede personel olduğu saptanmıştır. Çocukların babalarının meslekleri incelendiğinde %44'ünün işçi, %20'sinin şoför, %18'inin esnaf ve %8'inin de emekli olduğu anlaşılmıştır. %10 ise çalışmamaktadır. S. Elibol -1998 (T-20)
- Babalarının yaptıkları işlere bakıldığında %47.7'sinin işçi olarak çalıştığı görülür. Geriye kalan babalardan %13.6'sı esnaf yine aynı orandakiler emekli, %2.3'ü seyyar satıcı, %5.7'si çiftçi, %4.5'i memur olarak çalışmakta %12.5'i ise işsizdir. %95.7'sinin annesi ev hanımı olarak çalışmadığı, %4.3'ünün ise işçi olduğu tespit edilmiştir. N. Akalın-1999 (T-22)
- Anketin uygulandığı 607 çocuktan gasp suçuyla hüküm giyenlerin oranı %30.81, %26.69'unun babası işçidir. Ayrıca bu çocuklardan babası esnaf olup cinsel suçlardan hüküm giyenlerin oranı %0.82, babası işçi olup gasp suçundan hüküm giyenlerin oranı ise %9.88'dir. O. Karpat ve ark.-1994(T-24)
- Babaların %20'si şoför, %18'i esnaf, %10'u işsiz, %8'i emekli, %44'ü ise işçidir. N. Yakışıklı-1997 (T-29)
- Annelerin iş durumlarına bakıldığında %19'unun çalıştığı, %81'inin ise ev hanımı olduğu saptanmıştır. N.Ceyhan ve ark.-1995(T-26)
- Hane halkı başkanlarının %25.8'i işçi, %30'u çiftçi olduğu gözlenmiştir. Ç. Beslen-1988 (T-27)
- Babaların meslek dağılımına bakıldığında %27.7'sinin işçi gurubunun içinde yer aldığı, %20.42'nin ise çiftçi olduğu gözlenmektedir. %17.04'lük oranda baba küçük esnaf ve zanaatkarlıkla uğraşırken, %13.06'sı ticaret, %13.63'ü ise kamu hizmetlerinde görevlidir. A. Ok-1989 (T-32)
- Babaların %2'si çalışmadığını, %18.2'si memur olduğunu, 539.3'ü işçi, %20.9'u ticaretle, %9.1'i ise emekli olduğunu vurgulamıştır. A. Engeller-1999 (T-35)
-

22. AİLELERİN EĞİTİM DURUMLARI

Bulgular

Kaynak

Suçlu çocukların bu araştırmada babalarının %27'sinin, annelerinin ise %72'sinin okuma yazma bilmediğini ortaya koymuştur. Bunun yanı sıra babaların %18'inin, annelerinin %('inin okur-yazar olduğu saptanmıştır. Bu ailelerden babaların %38'inin, annelerin %15'inin ilkökul mezunu olduğu, babaların %8'inin, annelerin %3'ünün ortaokul mezunu olduğu buna karşın babaların %6'sının, annelerin %2'sinin lise ve dengi okul mezunudur.

S. Çırak- 1996 (T-4)

Suçlu çocukların babalar için en büyük oran %25.23 oranla okur-yazar olma, ilkökul ve ortaokul mezunu olmadır. Anneler için ise %29.73 ile okur-yazar olma, %23.13'er oranlarda ilkökul mezunu ve okur-yazar olmama gelmektedir.

E. Kabasakal-1997 (T-5)

Suçlu çocukların ailelerinde en yüksek oranı ilkökul mezunu olanlar oluşturmaktadır. Lise ve üniversite mezunları olanların oranı %3'ü geçmemektedir. Annelerin %35'i okuma yazma bilmemektedir. Okula gitmeden okuma yazma öğrenenlerin oranı ise %15'tir.

R. Erkan-1995 (T-6)

Annelerin %61.15'i okuma ve yazma bilmemekte, babaların ise %26.44'ü ilkökul mezunu görülmektedir. Babaların %27.10'u okuma-yazma bilmezken, %48.59'u ilkökul mezunudur.

Ö. Şaylıgil-1981 (T-7)

Hükümlü çocukların %43.7'sinin annesi okur yazar değil, okuma yazma bilen ancak okula gitmemiş anne oranı %8.6 dir. Babaların %53.6'sı ilkökul mezunu olup, okur yazar olup ilkökul bitirmemişlerin olanların oranı ise %12.6'dır. Orta, lise ve üniversite eğitimi alma oranı ise düşüktür.

C. Gürsel- 1997 (T-8)

Suçlu çocukların %57.6'sının annesi, %44.7'sinin babası öğretimsizdir.

M.Kıcalıoğlu-1987(T-9)

Babaların %57'si ilkökul mezunu, %12.5'i okur-yazar, %16.7'si okur- yazar değil, %9.7'si ortaokul mezunu, %1.4'ü lise mezunu ve %2.8'i yüksek okul mezunudur. İlkokul mezunu olan anne oranı %38.88'dir. Okur- yazar olmayan anne oranı %40.27'yle oldukça yüksek bir oranda eğitimsiz olduğu anlaşılmıştır.

N. Doğan- 1995 (T-11)

Suçlu çocuklardan %36.7'nin annesi okumamış buna karşın babaların %17.6'sı okumamış görülmektedir. %52.9'unun annesi ilkökul mezunu olup, babaların ise %61'i ilkökul mezunudur. Geriye kalan %7.3 oranındaki anne ortaokul mezunu, 1 kişinin annesi ise lise mezunu gözükmemektedir. Aynı şartlara bakıldığında babaların %5.8'inin lise, üç kişinin babasının ise yüksekokul mezunu görülmüştür.

H. Kolbaşı-1995 (T-12)

- Suçlu çocukların annelerinin 25'i okur ve yazar değildir. Öğrenimi olan annelerin ise 47'si ilkokul mezunu, 1'i ortaokul mezunu, 2'si lise ve dengi okullardan mezundur. Babaların ise 3'ü okur ve yazar değil, öğrenim gören babalardan 55'i ilkokul mezunu, 9'u ortaokul mezunu, 3'ü ise lise ve dengi okullardan mezundur.
- Hükümlü çocukların annelerinin %63'ü, babalarının ise %24.4'ü okuma- yazma bilmemekte, kontrol gurubundaki çocukların ise %41.5'inin annesi ve %7.9'unun babasının okur yazar olmadığı saptanmıştır.
- Annenin eğitim durumuna bakıldığında %23.9'unun okur-yazar olmadığı, %14.1'inin ilkokulu terk ettiği, %47.9'unun ilkokul mezunu olduğu, %12.7'sinin ise ortaokul mezunu olduğu öğrenilmiştir. Babanın eğitim durumuna bakıldığında ise %8.5'inin okur-yazar olmadığı, 59.9'unun ilkokulu terk ettiği, %42.3'ünün ilkokul mezunu olduğu, %23.9'unun ortaokul, %12.7'sinin lise ve 2 çocuğunun babasının da üniversite mezunu olduğu belirlenmiştir.
- Annelerin %48'i ilkokul, %14'ü oku-yazar değil, %16'sı okur ve yazar, %6'sı ortaokul, %2'si ise lise mezundur. Babaların %72'si ilkokul, %10'u ortaokul, %2'si lise, %6'sı ise okur ve yazar değildir.
- Suçlu çocukların annelerinin öğrenim durumları, babalarınıninkine kıyasla daha düşüktür. Annelerin %60'ı okuma – yazma bilmezken, babaların sadece %37'si okuma – yazma bilmemektedir. Yine annelerin %33'ü sadece ilkokula gidebilmişken, babaların %50'si ilkokul mezundur.
- Annelerin eğitim düzeylerine bakıldığında %55.4'ünün okuma yazma bilmediği, %7.6'sının okur ve yazar olduğu, %31.5'inin ilkokul mezunu, %3.3'ünün orta okul mezunu, 51.1'inin lise ve yüksek okul mezunu olduğu görülmüştür. Babalarının %13.6'sı okuma ve yazma bilmemekte, %9.1'i okur ve yazar, %60.2'si ilkokul mezunu, %5.7'si orta okul mezunu, %10.2'si lise ve %1.1'i yüksek okul mezundur.
- Annesi okur yazar olmayanların oranı %46.29, babası herhangi bir okuldan mezun olanların oranı %52.39'dur.
- Çocukların %33'ünün annesi okur- yazar değildir. %15'i ise okur- yazardır. Çocukların %15'inin babası okur-yazar değilken, okur yazar olanların oranı %10'dur. %54'ü ilkokul mezunu iken, %14'ü ortaokul, %3'ü lise, %4'ü yüksek okul mezundur.
- Keklikıran M.-1999(T-16)
- H. Küçüker-2001(T-18)
- A.E.Yavuz-2003(T-19)
- S. Elibol -1998 (T-20)
- H. Özkan - 1995 (T-21)
- N. Akalın-1999 (T-22)
- O. Karpat ve ark.-1994(T-24)
- N.Ceyhan ve ark.-1995(T-26)

Annelerin %81'inin okuma ve yazması yoktur. Babalarda ise bu oran %35 'i geçmemektedir. Z. Erdoğan- (T-28)

Çocukların annelerinin eğitimlerine bakıldığında %48'inin ilkököl mezunu, %14'ü okur-yazar değil, %16'sı ise sadece okur yazar olup, %3'ü ortaokul, %1'i lise mezunudur. Çocukların babalarının eğitim seviyelerine bakıldığında %72'sinin ilkököl, %10'u ortaokul, %2'si lise mezunu olup %6'sı okuma ve yazma bilmektedir. N. Yakışıklı-1997 (T-29)

Okuma ve yazma bilmeyen ilgililerin oranı %28.4, okur ve yazar ilgililerin oranı %29.4, ilkököl mezunu olanların oranı %34.4, ortaokul mezunu olanların oranı %5.9, lise öğrenimi görmüş olanların oranı %1.9, yüksek okul mezunu olanlara ise aralarında hiç rastlanmamıştır. G. Tartar-1993 (T-31)

Anne ve babalarının eğitim düzeylerine bakıldığında %34.09-%48.29'la çoğunluğunun ilkököl mezunu oldukları gözlenir. Babalardan sadece 7 tanesi ortaokul, 9 tanesi lise mezunu olup, annelerde ise sadece 1 tane lise mezunu bulunmaktadır. A. Ok-1989 (T-32)

Annelerine bakıldığında %13.3'ünün annesi okur yazar değil, %12'inin annesi okur yazar, %49.9'unun annesi ilkököl, %14'ünün annesi ortaokul, %16.5'inin annesi lise, %4.2'sininki ise üniversite mezunu olup sadece bir kişinin annesi lisans üstü öğretim görmüştür. A. Engeller-1999 (T-35)

23. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ERGENLERİN AİLELERİNİN GÖÇ ETTİKLERİ YERLER

Bulgular	Kaynak
Suçta yönelen ergenlerin %39.2'sinin daha önceleri de ilde yaşadıkları ve oradan geldikleri anlaşılmış %37.9'unun köyde yaşadığı, %7.2'sinin ilçelerde yaşadığı, %15.7'sinin ise ailelerinin nereden geldiklerini bilmedikleri öğrenilmiştir.	N. Alagöz- 1998 (T-2)
Suçlu çocukların %32'si kırsal kesimden kentlere göç etmiş ailelerin çocuklarıdır.	M.Kıcalıoğlu-1987(T-9)
Tutuklu çocukların göç ettikleri zamanlardaki yaş araştırmasında %20 oranındaki çocuğun 0-2 yaş arasında, %12'sinin 3-6 yaş arasında, %31'inin 7-10 yaş arasında, %37'sinin ise 10 yaşın ve üstünde göç ettikleri ortaya çıkmıştır. 58'u ekonomik nedenlerden ötürü, %16'sı sosyal, %18 güvenlik, %7'si kent cazibesinden dolayı göç etmiş görülmektedir.	H.Özçeşmeci-1999(T-14)
Ailelerinin nereden geldikleri araştırıldığında %46.4'le en büyük yüzdeyi kırsal kesim kapsamaktadır.	Aslan N ve ark.-2003(T-17)
Hükümlü çocuklarda göç oranı olgusu %34.9'dır.	H. Küçüker-2001(T-18)
Suçlu çocukların %86'sının ailesi İstanbul'a göç etmiştir.	S. Elibol -1998 (T-20)
Suçlu çocukların ailelerinin %13.6'sı İstanbul'a illerden, %18.2'si ilçelerden, %68.2'si köylerden gelmişlerdir.	N. Akalın-1999 (T-22)
Hırsızlık suçundan hüküm giyenlerin oranı %30.81, göç etmeyenlerin oranı %61.78'dir. Ayrıca göç edip cinsel suçlardan hüküm giyenlerin oranı %6.92, göç etmeyip kişisel suçlardan hüküm giyenlerin oranı %17.30'dur.	O. Karpat ve ark.-1994(T-24)
Çocukların ailesinin %86'sının ailesi göç etmiş, %14'ünün ailesi ise göç etmemiştir.	N. Yakışıklı-1997 (T-29)
Cinsellik farkı gözetmeksizin yapılan bu araştırmaya göre %56.8 çocuğun ailelerinin İstanbul dışında yaşadıkları öğrenilmiştir. Geriye kalan %24.5 çocuğun ailesi İstanbul'da oturmakta, %15'i ise İstanbul'a göç etmiştir.	G. Tartar-1993 (T-31)

24. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN EBEVEYNLERİNİN HAYATTA OLMA DURUMLARI

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların %77'sinin anne ve babasının sağ olduğu, %2'sinin anne ve babasının yaşamadığı, %17'sinin annesinin sağ, babasının yaşamadığını, %4'ünün babasının sağ, annesinin yaşamadığını bulunmuştur.	S. Çırak- 1996 (T-4)
Anne babası yaşayan deneklerin %99.6'sı birlikte yaşamaktadır. Ebeveynlerinin hayatta olup ayrı olanların oranı ise %3.4'tür.	R. Erkan-1995 (T-6)
Çocukların %74.62'sinin anne ve babası hayattadır. Buna karşın %15.67'sinin yalnız annesi 55.22'sinin yalnız babası hayattadır. Çocuklardan %4.47'sinin anne ve babası hayatta değildir.	Ö. Şaylıgil-1981 (T-7)
Hükümlü gençlerin %94'ünün annesi, %85.4'ünün babası hayattadır. %3.3'ünün annesi, %11.8'unun babası hayatta değildir.	C. Gürsel- 1997 (T-8)
Suçlu çocukların %68.4'ünün annesi ve babası yaşamakta, %21.3'ünün yalnız babası, %5.3'ünün yalnız annesi yaşamamaktadır. Her ikisi ölü olan %5.3'tür.	M.Kıcalıoğlu-1987(T-9)
Suçlu çocukların annelerinden, 96'sı hayatta, 4'ü ölü, öz babalardan 89'u hayatta, 11'i ölüdür.	Keklikıran M.-1999(T-16)
Suçlu çocuklarda anne veya babanın ölümü,boşanma veya diğer sebeplerden parçalanmış aile oranı %26.4'tür.	H. Küçüker-2001(T-18)
Çocukların %85'inin babası öz, %1'inin ki ise üveydir. %11'inin yaşamamakta, %3'ü ise ailesinden ayrı yaşamaktadır.	N. Akalın-1999 (T-22)
Çocukların %33.3'ünün anne ve babasının birlikte, %9.8'inin annesi yok, %8.8'inin babası yok, %5.9'unun annesi ve babasının olmadığı, %42.1'inin ise anne ve babasının ayrı olduğu gözlenmiştir.	G. Tartar-1993 (T-31)

25. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN ANNE BABALARININ BİRLİKTE YAŞAYIP YAŞAMADIKLARI VE NEDENLERİ

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocuklardan %75.3'ünün anne ve babası birlikte %24.7'si ise birlikte yaşamamaktadırlar. Anne ve babalarının ayrı yaşama nedenlerinden ilki ölüm (%66.7), ikincisi ise boşanma olarak (%20.4) görülmektedir.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suçlu çocukların %68.6'sı öz anne ve babası ile birlikte kalmakta %10.5'nin annesi, %13.1'inin babası ve %7'sinin ise anne ve babası ölmüştür. %7.1'ininde anne ve babalarından ayrı yaşadıkları öğrenilmiştir.	N. Alagöz- 1998 (T-2)
Suçlu çocukların %84'ünün ebeveynlerinin birlikte yaşadığı, %16'sının ise ayrı yaşadığı anlaşılmıştır. Bu çocuklardan %91'inin anne ve babasının öz olduğu, %4'ünün annesinin öz babasının üvey, %5'ini babasının öz annesinin üvey olduğu belirlenmiştir.	S. Çırak- 1996 (T-4)
Suçlu çocukların %63.06'sı ebeveynleri ile birlikte, %36.94'ü ise onlardan ayrı yaşamaktadır. Ana-baların ayrı yaşama nedenlerine bakıldığında %34.15'inin baba ölümünden, %34.51'inin ana ölümünden, %12.20'sinin ise hastanede kalmak gibi nedenlerden kaynaklandığı öğrenilmiştir.	E. Kabasakal-1997 (T-5)
Suçlu çocuklardan %89.4'ü ailesiyle birlikte yaşamaktadırlar.	C. Gürsel- 1997 (T-8)
Suçlu ergenlerden %10.2'si anne ve babasının ayrı yaşadığını, %88.2'si ise ayrı yaşamadığını ifade etmiştir.	H. Kolbaşı-1995 (T-12)
Suçlu çocukların %87'sinin anne ve babasının birlikte olduğu saptanmıştır.	Ş. Çokdinleten-1997(T-15)
Suçlu çocukların %80.8'inin annesi ve babası hayattadır. %11.22sinin babası ölü, %2.4'ünün ise annesi ölmüştür. Araştırmaya katılan %91.2'si öz anne ve babaya sahiptir. Ancak bunlardan %2.4'ü üvey babaya, %5.6'sı ise üvey anneye sahiptir.	Aslan N ve ark.-2003(T-17)
Çocukların %68'inin anne ve babası birlikte yaşamaktadır.	S. Elibol -1998 (T-20)
Suçlu çocukların %84'ünün annelerinin öz olduğu, %16'sının ise üvey anneye sahip olduğu anlaşılmıştır. Babaların oranlarına bakıldığında ise %98'inin babası öz, %2'sinin ki ise üveydir.	H. Özkan - 1995 (T-21)
Tutuklu çocukların annelerinin durumlarına bakıldığında %89'unun annesinin öz olduğu, %4'ünün üvey olduğu saptanmıştır. % 5 oranındaki çocuğun annesi yaşamadığı gibi %2'si ise öz olup, ayrı yaşadığını vurgulamıştır.	N. Akalın-1999 (T-22)

Hırsızlık suçundan hüküm giyenlerin oranı %30.81, öz anne ve babaya sahip olanların oranı %67.22'dir. Ayrıca bu çocuklardan üvey anne ve babaya sahip cinsel suçlardan hüküm giyenlerin oranı %0.82, öz anne babaya sahip kişisel suçlardan hüküm giyenlerin oranı ise %18.62'dir.

O. Karpat ve ark.-1994(T-24)

Çocukların %92'sinin öz anne ve babası birlikte yaşamaktadır.

N.Ceyhan ve ark.-1995(T-26)

Suçlu çocukların ailesinin sosyal yapılarına bakıldığında %30.8'inin parçalanmış ailelere sahip olduğu gözlenmiştir.

Ç. Beslen-1988 (T-27)

%68 çocuğun annesi ve babası birlikte, %4'ünün anne öz- baba üvey, %4'ünün babası öz- annesi üvey, %14'ü sadece anne ile birlikte, %10'u ise sadece baba ile birlikte.

N. Yakışıklı-1997 (T-29)

Aileye çözen etmenlere bakıldığında %36.7'sinin ölüm, %41.1'inin boşanma, %22.2'sinin terk olduğu gözlenmiştir.

G. Tartar-1993 (T-31)

Çocukların %15.34'ü parçalanmış aile yapısına sahiptir.

A. Ok-1989 (T-32)

26. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN KARDEŞ SAYISI

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların %99.1'i 3 ve daha fazla kardeşe sahiptir.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suçlu çocuklardan %48.3'ünün iki kardeşe sahip oldukları, %37.2'sini ise üç ve daha fazla kardeşe sahip oldukları, %11.2'sinin ise sekizden daha fazla kardeşe sahip olduğu anlaşılmıştır. Tek çocuk olma oranı ise %3.3'tür.	N. Alagöz- 1998 (T-2)
Suçlu çocukların %13'ünün 1-3 kardeşe, %22'sinin 4-5 kardeşe, %34'ünün 6-7 kardeşe ve %31'inin 8 ve daha fazla kardeşe sahip oldukları tespit edilmiştir.	S. Çırak- 1996 (T-4)
Suçlu çocukların %36.04'ü ü üç kardeşe, %32.43'ü iki kardeşe ve %22.52'i dört ve üstünde kardeşe sahiptir.	E. Kabasakal-1997 (T-5)
Suçlu çocukların %30 gibi büyük bir oranının beş kardeş olanlar oluşturmaktadır. Bunu izleyen ikinci gurup ise %28'lik oranla dört kardeş olanlardır.	R. Erkan-1995 (T-6)
%34.33 çocuğun 4 kardeşi %40.29'unun 5-6 kardeşi, %19.41'inin 7-8 kardeşi, %5.97'sinin ise 9 veya daha fazla kardeşi vardır.	Ö. Şaylıgil-1981 (T-7)
Hükümlü gençlerin %1.3'ünün hiç kardeşi yoktur. Suç işlememiş olanların ise %4.3'ünün kardeşi bulunmamaktadır. Hükümlülerim %7.3'ünün bir, %24.5'nin iki, %22.5'inin üç, %19.9'unun dört ve %24.5'inin beş ve üzeri kardeşi vardır.	C. Gürsel- 1997 (T-8)
Suçlu çocuklardan %11.8'i iki kardeşli, %15.9'u üç kardeşli, %23.6'sı dört kardeşli, %26.4'ü beş kardeşli, %17.1'i altı ve daha fazla olan kardeş sayısına sahiptir.	M.Kıcalıoğlu-1987(T-9)
Suçlu çocuklardan %24.3'ünün beşten fazla kardeş sayısına sahip olduğu saptanmıştır. Buna göre suçlu gruplardan mala ilişkin suçların %86.8'inin, şahsa ilişkin suçların %81.4'ünün, cinsel suçların %76'sının kalabalık ailelerden geldiği saptanmıştır.	N. Doğan- 1995 (T-11)
Suçlu çocuklarda yapılan bu araştırmada %51.4'ü üç kardeşe sahip olup, %5.8'i dört kardeşe, %13.2'si beş kardeşe, %27.9'u altı kardeşe sahiptir.	H. Kolbaşı-1995 (T-12)
Özellikle cinsel suç işleyen deneklerin %36.4'ünün 7-8 kişilik ailelerden, %36.4'ünün ise 9 veya daha kişilik ailelerden geldikleri anlaşılmıştır.	Ş. Çokdinleten-1997(T-15)
Gençlerin %53.6'sı 5-7 kişilik ailelerde, %28'i 2-4 kişilik ailelerde, %13.6'sı 8-10 kişilik ailelerde yaşamaktadır. Buna göre gençlerin %72'si kalabalık ailelerden gelmektedir.	Aslan N ve ark.-2003(T-17)

- Hükümlü çocuklarda üç ve daha fazla kardeşe sahip olma oranı %84.9'dur. H. Küçüker-2001(T-18)
- Kardeş sayılarına bakıldığında ise %2.8'inin – 1, %14.1'nin – 2 %49.3'ünün 3-4, %18.3'ünün 5-6, %15.5'inin 7-8 kardeşi olduğu anlaşılmaktadır. A.E.Yavuz-2003(T-19)
- Çocukların kardeş sayılarına bakıldığında %22 oranının 3 ve 4 kardeşe sahip olduklarını %18 oranının ise 5 ve 6 kardeşe sahip olduğu gözlenmiştir. S. Elibol -1998 (T-20)
- İsrahevinde bulunan çocukların %85'inin evlerinde 5 veya daha fazla aile bireyinin yaşadığı tespit edilmiştir. H. Özkan - 1995 (T-21)
- Çocukların %46.9'u 4-6 kişilik ailelerde, %35.8'i 7-9 kişiliktir. Tutuklu çocukların kardeş sayısına bakıldığında %44'ünün 2-4 kardeşe, %34'ünün 5-7 kardeşe, %13'ünün 8-10 kardeşe, %4'ünün 11-13 kardeşe, %1'inin 14 ve üstü kardeşe sahip olduğu gözlenir. ailelerde, %10.3'ü 10-12 kişilik ailelerde %1'i 1 kişilik yada 16 ve üstü olan ailelerde yaşadığını ifade ederken %3'ü ise 13-15 kişilik ailelerde yaşadığını belirtmiştir. N. Akalın-1999 (T-22)
- Çocukların %13.3'ü -3, %33.3'ü-4, %6.6'sı -5, %33.6'sı -6, %6.6'sı -7, %6.6'sı 10 kardeşe sahiptir. N. Tirali-2000 (T-23)
- Araştırmaya katılan 607 çocuktan, hırsızlık suçundan hüküm giyenlerin oranı %29.32, 5-10 aile fert sayısına sahip çocukların oranı %82.70'tir. Ayrıca bu çocuklardan aile fert sayısı 0-4 aralığında olanlar %1.32'si gasp suçundan, aile fert sayısı 5-10 aralığında olanların %24.38'i hırsızlık suçundan hüküm giymiştir. O. Karpat ve ark.-1994(T-24)
- Çocukların %5'inin hiç kardeşi yokken, %16'sının 1, %15'inin 2 ve %64'ünün 3 veya daha fazla kardeşe sahip oldukları gözlenmiştir. N.Ceyhan ve ark.-1995(T-26)
- Hükümlü çocukların %88.9 oranın dört ve daha fazla kardeşe sahip oldukları görülmüştür. Ç. Beslen-1988 (T-27)
- %82'i hükümlü çocuğun altı ve daha fazla kişinin bir arada bulunduğu ailelerden geldiklerini ispatlamıştır. Z. Erdoğan- (T-28)
- Çocukların kardeş sayılarına bakıldığında 3 ve 4 kardeşe sahip %22 çocuk varken, 5 ve 6 kardeşi olanların yüzdesi %18'dir. N. Yakışıklı-1997 (T-29)
- Suç eğilimli çocuklardan %42.1'inin ailesinde 5 veya daha fazla kardeş sayısı olduğu görülmektedir. G. Tartar-1993 (T-31)

Çocukların %8.6'sının kardeşi yokken, %32.4'ü bir kardeşe, %24.3'ü iki kardeşe, %16.5'i üç kardeşe, %9.3'ü dört kardeşe, %5.7'si beş kardeşe, %3.2'si ise beşten fazla kardeşe sahiptir. A. Engeller-1999 (T-35)

Çocukların %71.3'ünün dört ve beşten fazla kardeşe sahip oldukları anlaşılmıştır. F.Tekin- (T-37)

27. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN ANNELERİNDEN AYRI KALDIKLARI YAŞ VE AYRI KALMA NEDENLERİ

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocuklardan %44.6'sı 11 yaşın altında annelerinden ayrı kalmışlardır. Ayrı kalmaya ölüm, boşanma, terk gibi nedenlerle sebep olmaktadır. Çocuklardan % 51.7'si çalışmak üzere evden ayrı kalmış veya evden kaçmıştır.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suç işleyen çocuklardan %34'ü çeşitli nedenlerle evlerinden bir süre ayrı kalmışlardır.	R. Erkan-1995 (T-6)
Çocukların %25.64'ü bir haftadan daha az süreyi, %23.20'si 1-4 haftayı, %15.30'u 2-3ayı, %30.78'i 3 aydan fazla süreyi aileden uzakta geçirmiştir.	Ö. Şaylıgil-1981 (T-7)
Suçlu çocuklardan ailesi ile birlikte yaşayan gençlerin dağılımı %88.8 ile en yüksek orandadır. Bunu ikinci sırada %4.8 ile sokaklar, %2.4 ile akrabalar ve %3.2 ile diğerleri izlemektedir. %0.8 kurum bakımındadır.	Aslan N ve ark.-2003(T-17)
Suçlu çocuklardan 71 çocuğun %11.3'ü tutukevine gelmeden önce ailesi ile birlikte yaşamadığını bildirmiştir. Bu çocukların %7'si arkadaşları ile birlikte kaldığını, %2.8'i tek başına yaşadığını ve 1 tanesi ise bir akrabasının yanında kaldığını belirtmiştir.	A.E.Yavuz-2003(T-19)
Tutukluluktan önce aileleriyle kalıp kalmadıkları sorulduğunda ise %73 oranındaki çocuk kaldığını, %27 oranındaki çocuk ise kalmadığını ifade etmiştir.	N. Akalın-1999 (T-22)
Suçlu çocukların %29.6'sının suç işlemeyen önce çeşitli nedenlerle ailelerinden ayrı kaldıkları gözlenmiştir.	Ç. Beslen-1988 (T-27)

28. KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLARIN BABALARINDAN AYRI KALDIKLARI YAŞ VE AYRI KALMA NEDENLERİ

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocuklar 11 ve altındaki yaşta iken babalarından ayrı kalma oranı %50'ye yakındır. Babadan ayrı kalma nedenlerinin başında %27 ile evden kaçma gelmektedir.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Babasının iş nedeniyle evden ayrıldığını söyleyen çocuk sayısı %32.9'dur.Evleriyle uzun süre bağlarını kesmeyenlerin oranı ise %67.1'dir.	N. Doğan- 1995 (T-11)

29. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN EVLERİNDEKİ KAVGA DURUMU VE NEDENLERİ

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların ailelerinin %73.7'sinde kavga olmadığı %26.3'ünde ise ailelerinde kavga olmaktadır. Ailelerde içindeki kavgaların %67.8'i çoğunlukla anne-baba arasında olmaktadır. Kavga nedenleri arasında ilk sırayı %54.5 ile anne-baba arasındaki geçimsizlik almaktadır.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suçlu çocukların %43'ü aile içi ortamının huzursuz olduğu aile yapısına sahiptir.	R. Erkan-1995 (T-6)
Suçlu çocukların göre %78' aileleri ile arasındaki ilişkiyi "iyi" olarak nitelendirmiştir.	Ş. Çokdinleten-1997(T-15)
Hükümlü çocuklardan %29.1'inde ailesinde geçimsizlik bulunmaktadır.	H. Küçüker-2001(T-18)
Ailesinde tartışma olan çocuklardan %10'nu bunun sebebine yönelik yanıt vermezken, %20'si babasının alkol kullanması yüzünden tartışmaların kaynaklandığını, %43.3'ü anne ve babasının anlayamadığından, %6.7'si ailesiyle anlayamadığından %10'u parasızlıktan, %3.3'ünün ağabeyi kumar oynadığından, %3.3'ü ise ağabeyiyle anlayamadığından tartışma çıktığını belirtmiştir.	N. Akalın-1999 (T-22)
%74 çocuğun anne ve babası daima iyi geçinirken, %19' çoğu zaman, %4'ü ara sıra geçinemediklerini, %1'i ise hiç geçinemediklerini belirtmiştir.	N.Ceyhan ve ark.-1995(T-26)
%83'ü ailesinde tartışma olduğunu, %27'si küfür olduğunu, %47'sinin fiziksel şiddet olduğunu, %43'ü evden kaçtığını, %16'sı evden kovulduğunu, %21'i ise yaralama olaylarının olduğunu ifade etmiştir.	Z. Erdoğan- (T-28)

30. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARA AİLELERİNİN UYGULADIĞI CEZA TÜRLERİ

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocuklardan %15.6'sı kendilerine ceza verilmeden nasihat %62.9' u dövülerek cezalandırılmaktadır.Dövülerek cezalandırma ile aç bırakma, odaya hapsetme, zincire vurma, bir yerini yakma gibi cezalandırmalar aileler tarafından çocuklara uygulanmaktadır. Suçlu çocuklar en çok babaları tarafından dövülmektedir.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suçta yönelmiş olan ergenlerin %81.7'si gibi büyük bir çoğunluğun şiddete maruz kaldığı ortaya çıkmıştır.	N. Alagöz- 1998 (T-2)
Suçlu çocukların ebeveynlerinin hata yapıldığında çocukları %31'inin fiziksel uyarılarla, %60'ının sözel uyarılarla cezalandırdığı, %9'unun ise çocuğu hiç cezalandırmadığı saptanmıştır.	S. Çırak- 1996 (T-4)
Çocukların %97.76'sı ailelerinden hatalı davranışları karşısında tepki gördüklerini söylerken, %2.24'ü ailelerinden herhangi bir tepki görmediklerini söylemişlerdir. çocukların %51.14'ü dayakla, %22.14'ü azarlanarak, %26.72'si öğüt verilerek ailesi tarafından cezalandırıldığını belirtmiştir.	Ö. Şaylıgil-1981 (T-7)
Hükümlü gençlerin yaşadıkları kişilerle fiziksel saldırıya maruz kalma oranı %10.6'dır.	C. Gürsel- 1997 (T-8)
Hata yaptığımda çok ağır cezalandırılıyorum diyen ergenlerin tepkisi incelendiğinde bu soruya %16.1'i çok ağır cezalandırıldığını vurgularken, %80.8'i cezalandırılmıyorum yanıtını vermiştir.	H. Kolbaşı-1995 (T-12)
Ailesi ile birlikte yaşayan 63 çocuğun %22.2'si ailesini baskıcı, %77.8'i serbest olarak yorumlamıştır. Ailelerin ceza ve disiplin biçimlerine bakıldığında ise %14.3 ailesi tarafından dayakla, %85.7'si ise sadece azarlandığını yada uyarıldığını söylemiştir.	A.E.Yavuz-2003(T-19)
Çocukların %46'sı bir suç işlediğinde anne veya baba tarafından dayığa maruz kaldığını, %36'sı kızılıp,azarlandığını, %8'i ise ailesi tarafından öğüt aldığını açıklamıştır.	S. Elibol -1998 (T-20)
Ailelerin %27'si nasihat vermekte, %28'i kızmakta, %17'si dövmekte, %22'si ilgisiz davranmakta,%6'sı ise iyi karşılamaktadır. Annelerin %81'i ise daha yumuşak ve sevecen davranmaktadır.	H. Özkan - 1995 (T-21)
Çocukların ailelerinden %38.3'ünün dayak yediği, %48.9'unun azar, %12.8'inin tembih edilerek cezalandırıldığı anlaşılmıştır.	N. Akalın-1999 (T-22)

Çocuklara %84 oranında en sık uygulanan ceza biçimi onları dövmektir. Geriye kalanlar ise %3 oranında aç bırakılmakta, %4 oranında evden kovulmakta, %6 gibi düşük bir oranda is sözle uyarılmaktadırlar.

Z. Erdoğan- (T-28)

Çocukların %46 gibi büyük bir oranı ailesi tarafından dayığa maruz kaldığını, %32'si kızılıp azarlanırken, %16'sına ise nasihat verilmektedir. Bunun yanı sıra 3 çocuk evden kovulmuştur.

N. Yakışıklı-1997 (T-29)

Çocukların %3.97'si babası tarafından uyarıldığını, %60'a varan çocuk ise üvey anne veya üvey babası tara tarafından dövülmektedir.

A. Ok-1989 (T-32)

31. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN EVDEN VE YURTTAN KAÇMA DURUMU

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocuklardan %46.7'si evden kaçmışlardır. Evden kaçan çocuklardan %71.6'ı iki ve daha fazla olmak üzere evden kaçmışlardır.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suçlu çocuklardan %76.58'inin evden kaçma deneyimi yaşamamıştır.	E. Kabasakal-1997 (T-5)
Suçlu çocukların %36'sı suç işlemeyen önce en az bir olmak suretiyle evden kaçmıştır. İlk gurbu %43'lük bir oranla bir kez kaçanlar oluşturmakla birlikte, %56.9'luk gibi büyük bir oranın içinde yer alan çocuklar ise iki, üç ve daha fazla olarak evden kaçmışlardır.	R. Erkan-1995 (T-6)
Çocukların %29.11'i aileye haber vermeden evden ayrıldıklarını, %70.89'u ise ayrılmadıklarını belirtmişlerdir.	Ö. Şaylıgil-1981 (T-7)
Çocuklardan %38.4'ü evden kaçmış, %61.62'si ise evden kaçmamıştır.	N. Doğan- 1995 (T-11)
%39.7 çocuk ıslahevine gelmeden önce evden kaçtığını belirtirken, %63.2'si ise hiç kaçmadığını ifade etmiştir.	H. Kolbaşı-1995 (T-12)
Hükümlü çocukların evden kaçma oranları %46.2'dir.	H. Küçükler-2001(T-18)

32. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN KAÇMA SEBEPLERİ. VE GİTTİKLERİ YER

Bulgular	Kaynak
Çocuklardan %23.9'u evde fena muamele gördükleri için, %39.8'i macera aramak için evden kaçmaktadır. Evden kaçan çocukların %45.4'ü başka şehirlere gitmektedirler.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Aile içi geçimsizliği, %7.69 ile derslerde başarısızlık ve %1153 ile gönül meselesi izlemektedir.	E. Kabasakal-1997 (T-5)
%65.2 oranındaki çocuk yapmış olduğu bir hatadan dolayı evde ki cezalandırılma yönteminden dolayı evden kaçmaktadır. Okulda başarısız olan çocukların %80'i aynı zamanda evden kaçan çocuklardır.	R. Erkan-1995 (T-6)
Çocuklardan %51.7'si sokaklarda, %34.5'i akraba yanında, %10.3'ü ise otellerde kalmaktadır.	N. Doğan- 1995 (T-11)
Evden kaçan çocukların %59'u ailesiyle anlaşamadığı için, %18'i ise gezmek istediği için , %7'si ise hırsızlık yapmak için evden kaçtığını belirtmiştir.	H. Özkan - 1995 (T-21)
Çocuklardan %23.5'i anne-baba-kardeş geçimsizliğinden, %30.4'ü ise üvey anne veya üvey baba faktörleri yüzünden evden kaçmışlardır.	G. Tartar-1993 (T-31)

33. EVDEN KAÇAN VE KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLARIN EVDEN AYRI KALMA SÜRELERİ

Bulgular

Evden kaçan suçlu çocuklardan %50'si bir aydan fazla sürelerde evden ayrı kalmışlardır. Bu çocuklardan %14.8'i eve dönmemektedirler.

Kaynak

S. Türkeri- 1995 (T-1)

34. EVDEN KAÇAN VE KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN EVE GERİ DÖNDÜKLERİNDE AİLELERİN TEPKİSİ

Bulgular

Evden kaçan suçlu çocukların %72.7'si eve döndüklerinde ailelerinde olumlu %21.3'ü olumsuz tepkiyle karşılanmaktadır.

Kaynak

S. Türkeri- 1995 (T-1)

35. EVDEN KAÇMAYAN KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLARIN EVDEN “YURTTAN” KAÇMAYI DÜŞÜNÜP DÜŞÜNMEDİKLERİNİN DAĞILIMI

Bulgular

Evden kaçmayan 201 suçlu çocuktan sadece 34’ü evden kaçmayı düşünmüştür.

Kaynak

S. Türkeri- 1995 (T-1)

36. KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLARIN SORUNLARINDA KENDİLERİNE YARDIMCI OLAN KİŞİLER

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların sorun çözümünde %43.5 anneleri yardımcı olmaktadır.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suçlu çocukların %26.13'ü sorunlarını hiç kimseyle paylaşmamakta ,%23.42'si babası ile, %17.2'si arkadaşları ile, %16.22'si ise anneleriyle sorunlarını paylaşmaktadır.	E. Kabasakal-1997 (T-5)

37. KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLARIN SORUNLARIYLA BAŞ EDEMEDİKLERİ ZAMAN YAPTIKLARI DAVRANIŞLAR

Bulgular

Suçlu çocukların %88.3'ü sorunlarıyla baş edemediklerinde olumsuz davranışlara yönelmektedirler. Bu olumsuz davranışların başında %66.4'le sigara içme gelmektedir. Yaşamak istemediği duygusuna kapılma oranı %31.2'dir.

Kaynak

S. Türkeri- 1995 (T-1)

38. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN AİLELERİNDE ALKOL VE MADDE KULLANIMI

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların %68.2'sinin ailesinde içki, %92.3'ünün ailesinde kumar, %97.6'sının ailesinde ise uyuşturucu alışkanlığı yoktur. Bu çocukların %31.8'nin ailesinde içki, %7.7'sinin ailesinde kumar ve %2.4'ünün ailesinde uyuşturucu alışkanlığı vardır.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Babaların %38.5'i alkol bağımlısı gözükmektedir. Ailesinde uyuşturucu madde bağımlısı olanların oranı %5.5 oranındadır.	R. Erkan-1995 (T-6)
Babasının çok içtiğini düşünen ergen oranı %7.3, içmediğini düşünen ergen oranı ise %91.1'dir.	H. Kolbaşı-1995 (T-12)
Gençlerin ailelerinin %36.8'inde alkol kullanımı, %4.8'inde ise uyuşturucu kullanımı bulunmuştur.	Aslan N ve ark.-2003(T-17)
Ebeveynlerinde alkol kullanma alışkanlığı olan hükümlü çocukların oranı %61.5'tir.	H. Küçüker-2001(T-18)
41 çocuğun %57.7'sinin ailesinde alkol kullanılmakta, %42.3'ünde ise alkol için kimse bulunmamaktadır. Ailede uyuşturucu kullanıp kullanmayanlara bakıldığında %18.3'ünde varolduğu, %81.7'sinde ise olmadığı öğrenilmiştir.	A.E.Yavuz-2003(T-19)
İsrahevinde bulunan çocuklardan %31'inin ailesinde birinin suç işlemiş olduğu, %27'sinin ailesinde alkol kullananların olduğu, %5'inin ailesinde ise bir akıl hastası olduğu tespit edilmiştir.	H. Özkan - 1995 (T-21)
Gençlerin %73.5'inin ailesinde alkol kullanan birileri olmadığı, %26.5'inde ise olduğu anlaşılmıştır. Ailedeki uyuşturucu yüzdelerine bakıldığında %9.1'inde uyuşturucunun olduğu, %90.9'unda olmadığı anlaşılmıştır.	N. Akalın-1999 (T-22)
Çocuklardan %97'si anne ve babasının uyuşturucu madde kullanmadığını, %3'ü ise kullandığını belirtmiştir.	N.Ceyhan ve ark.- 1995(T-26)
Babaların olumsuz davranışlarına bakıldığında %18'inin alkol kullandığı, %9'unun kumar oynadığı, %5'inin uyuşturucu kullandığı, %8'inin evlilik dışı ilişkisi olduğu, %48'inin evde kavga çıkardığı, %30'unun ev dışında kavga çıkardığı, %26'sının küfürle konuştuğu anlaşılmıştır.	Z. Erdoğan- (T-28)

39. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN AİLE VE YAKIN ÇEVRESİNDE SUÇ

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların aile ve sosyal çevresinde suç işleyenlerin oranı %51.7'dir. Suç işleme oranı aile ortamında daha fazladır (%38.7). Aile çevresinde suç işleyenler arasında ilk sırayı yakın akrabalar (amca, dayı, v.b.%43.2), ikinci sırayı ağabey, abla (%27.4), üçüncü sırayı ise baba almaktadır.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suçta yönelmiş ergenlerden %71.2 oranında büyük bir çoğunluğu aile ve yakın çevrede suça yönelenlerin olmadığı bulunmuştur.	N. Alagöz- 1998 (T-2)
Suçlu çocukların ailelerinin %292unda suç işleyen diğer bir kişinin olduğu, %71'inde ise suç işleyen diğer bir kişinin olmadığı saptanmıştır.	S. Çırak- 1996 (T-4)
Suçlu çocukların ailelerinin %72.07'sinde suç işleyip hüküm giymiş birinin olmadığı saptanmıştır.Geriye kalan %29.73'lük orandaki çocukların ailesinde böyle fertlerin bulunduğu ortaya çıkmıştır.Ailesinde suç işlemiş fertlere bakıldığında ise bunlarını %61.29'unun babalar olduğu gözlenmiştir.	E. Kabasakal-1997 (T-5)
Suçlu çocukların %26.5 gibi bir bölümünde ailesinde suç işleyen vardır. Suç işleyenlerin arasında en yüksek oranı %15.5 ile baba oluşturmaktadır.Bu oranı %7 ile ağabey- kardeşler izlemektedir. Annelerde suç oranı ise yok denecek kadar azdır. Soruyu "bilmiyorum" diye yanıtlayanlar sadece %7'yi teşkil etmektedir.	R. Erkan-1995 (T-6)
Hükümlü çocukların %33.8'inin ailesinde tutuklu, %30.5'inin ailesinde hükümlü bir akraba bulunmaktadır.	C. Gürsel- 1997 (T-8)
%35.1 oranındaki çocuğun ailesinde hüküm giymiş kişiler bulunmuştur. Suç işleyenlerde %56.5'lik bir oranda babalar, %34.8'le babaları kardeşler takip etmiştir.Bu durum ortaya çıktığında ise çocukların %17.3'ünün 12-15 yaşında oldukları öğrenilmiştir.	N. Doğan- 1995 (T-11)
Suçlu çocukların %27'sinin ailelerinde ilk suç işleyenin kendisi olmadığını belirtmiştir.	Ş. Çokdinleten-1997(T-15)
Gençlerin ailelerine bakıldığında %75.2'sinde suç işleyen bireylerin olmadığı, %24.8'inde ise olduğu belirtilmiştir. Suç işleyen bireylerin bu gençlerle arasındaki yakınlık derecelerine bakıldığında , %41.8'unun kardeşi, %38.7'sinin ise babası olduğu gözlenmiştir.	Aslan N ve ark.-2003(T-17)

Hükümlü çocukların ailesinde veya yakın çevresinde cezaevine giren kişilerin oranı %58.5'dir.	H. Küçüker-2001(T-18)
Ailede suç işleyen olup olmadığına bakıldığında ise %63.4 çocuğun ailesinde suç işleyen birileri vardır.	A.E.Yavuz-2003(T-19)
Suçlu çocuklardan %62.5'inin kardeşlerinden biri, %18.75'sinin babası, %18.75'inin ise evde yaşayan diğer bir kişinin daha önce suç işlediği anlaşılmıştır.	S. Elibol -1998 (T-20)
Suçlu çocuklardan %20'sinin ailesinde şahsa yönelik suç işlemiş olan birilerin olduğu, %10'luk bir oranda mala yönelik suç işledikleri anlaşılmıştır.	H. Özkan - 1995 (T-21)
Çocukların %53.5'inin ailesinde suç işleyen birileri olmadığı, %46.5'inde ise olduğu öğrenilmiştir.	N. Akalın-1999 (T-22)
Çocukların %28'inin ailesinde hüküm giyen biri olduğu, %72'sinde ise olmadığı anlaşılmıştır.	N.Ceyhan ve ark.- 1995(T-26)
Çocukların %62.5'inin kardeşleri, %18.75'inin babası, %18.5'inin ise evde yaşayan diğer üyelerin suç işlemiş oldukları görünür.	N. Yakışıklı-1997 (T- 29)

40. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN YAKIN ÇEVRESİNDE (SOSYAL ÇEVRE) SUÇ İŞLEME

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların yakın çevresinde suç işleyenler komşuları ve arkadaşları bulunmaktadır. Bunların %59.2 komşuları, %40.8 ise arkadaşlarıdır. Suçlu çocukların aile ve yakın çevresinde işlenen suçların başında %34.3'le adam öldürme gelmekte ve onu %22.5 oranla yaralama izlemektedir.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suç işlemiş çocukların %62.5 gibi büyük bir oranı suç işlemiş diğer çocuklarla arkadaşır.	R. Erkan-1995 (T-6)
Çevresinde suç işlemiş kişilerin olduğunu söylenen %32.3 oranında ergen karşı %63.2 oranındaki ergen bulunmadığını ifade etmiştir.	H. Kolbaşı-1995 (T-12)

41. KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLARDA EV DIŞINDA FENA MUAMELE YAPAN KİŞİLER

Bulgular

Suçlu çocuklardan yabancı yetişkinlerden %46.2, işverenlerinden %21.3, büyük çocuklardan %21.3, öğretmenlerinden %11.2 oranlarında fena muameleye uğramaktadırlar. Bunların başında %68.7 oranında dövme şeklinde fena muamele yapılmıştır. Ayrıca hakaret etme (%20.0), namusuna sataşma, askıya asma, yaralama gibi duygusal, cinsel ve fiziksel yönden istismar edildikleri görülmektedir.

Kaynak

S. Türkeri- 1995 (T-1)

42. AKRAN GRUPLARI VE KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLAR

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların arkadaş guruplarında %5.3 oranında suç işleyen kişiye rastlanmaktadır.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suçlu çocukların %45.2'sinin suç işleyen arkadaşlarının olduğu, %54.8'inin ise suç işleyen arkadaşlarının olmadığı ortaya çıkmıştır	S. Çırak- 1996 (T-4)
Hükümlü gençlerin %40.4'ü hüküm giymiş, suç işlememiş ergenlerde ise %17'si hüküm giymiş arkadaşsa sahip oldukları tespit edilmiştir.	C. Gürsel- 1997 (T-8)
Suç işleyen çocukların arkadaş etkisi araştırılmış ve bu soruya %32.3'ü "evet" yanıtı verirken, %67.7'si ise "hayır" yanıtı vermiştir.	N. Doğan- 1995 (T-11)
Suç işleyen ergenlerin %41.1'i ailesinin kendisine iyi davrandığını ancak onların arkadaşlarının etkisinde kaldıklarını belirtirken %54.4 oranındaki ergen ise arkadaşlarının hiçbir etkisi olmadığını vurgulamıştır.	H. Kolbaşı-1995 (T-12)
Arkadaş çevresinde suçlu olup olmadığı araştırıldığında %64.8'i evet yanıtını verirken, %35.2'si hayır yanıtını vermiştir. Arkadaş çevresinin suça olan etkisi araştırılmış ve %69'unun arkadaşlarının suç işlemlerinde etkili olduğu, %31'i ise olmadığını savunmuştur.	A.E.Yavuz-2003(T-19)
Arkadaşlarının sigara, alkol ve uyuşturucu kullanma oranlarına bakıldığında sadece %1'inin hiçbir şey kullanmadığı geriye kalanların %23.5'inin sigara, %36.7'sinin sigara ve alkol, %36.7'sinin sigara, alkol ve uyuşturucu, %2'sinin ise sigara ve uyuşturucu kullandığı belirlenmiştir. Bu çocuklardan %39.9 oranındaki gibi büyük bir yüzdeye sahip olan çocuklar hırsızlık suçu işlemişlerdir. Geriye kalanlardan %15.4'ü hırsızlık ve yaralama ve yine aynı oranda hırsızlık, yaralama ve gasp suçu işlemiş çocuklar yoğunlukta gözükmektedir.	N. Akalın-1999 (T-22)

43. ÇOCUKLARDA CİNSEL İLİŞKİDE BULUNMA

Bulgular

İslahevine gelmeden öne çocuklardan %52'si karşı cinsle, %17'si kendi cinsiyle, %3'ü hayvanlarla, %28'i ise hiç kimseyle cinsel ilişkide bulunmamıştır.

Kaynak

H. Özkan - 1995 (T-21)

44. KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLAR VE ZEKA DÜZEYİ

Bulgular

Zeka testi uygulanmış vakaların zeka bölümü ortalaması %89.54'dür. suçlu çocukların %31.25'inde zeka düzeyi normalin altında, %68.75'inde ise normalin üzerinde olduğu tespit edilmiştir.

Kaynak

Ş. Dövençi- 1995 (T-13)

45. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN OKULDAN KAÇMA DURUMU

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların %45.4'i okuldan kaçtıklarını belirtmişlerdir. Okuldan kaçma nedenleri arasında ilk sırayı arkadaş etkisi (%41.0), ikinci sırayı ise okul başarısızlığı (%34.5) almaktadır.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suçlu çocukların %12.6'sının hiç okula gitmediği, %51.6'sının hiç okuldan kaçmadığı, %8.52nin okulu sevmediği, %12.6'sının öğretmenlerini sevmediği ve geri kalan 514.7sinin arkadaşlarına uyum sağlayamadığı için kaçtıkları belirlenmiştir.	S. Çırak- 1996 (T-4)
Çocukların %41.1'lik bir bölümü okuldan kaçmadığını belirtirken, %58.9'u kaçtığını belirtmiştir.	N. Doğan- 1995 (T-11)
%75.4 çocuk okuldan kaçtığını %24.6'sı ise kaçmadığını belirtmiştir.	A.E.Yavuz-2003(T-19)
Çocuklardan %53.8'i okuldan kaçmış, %46.2'si ise okuldan kaçmadıklarını belirtmişlerdir	N. Akalın-1999 (T-22)
Okula giden çocuklardan %41'i okulu terk etmiş, %59'u ise terk etmemiştir.	N.Ceyhan ve ark.- 1995(T-26)

46. KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLARDAN OKULDAN KAÇTIKTAN SONRA YAPTIKLARI İŞLER

Bulgular	Kaynak
Okuldan kaçan suçlu çocuklarda başı boş gezmenin %31.0, arkadaşlarla oyun oynamanın %24.0 yine arkadaşları ile kahvehane, atari salonları gibi yerlerde zaman geçirmeleri %21.6, ayakkabı boyacılığı, seyyar satıcılık gibi işlere gitmeleri %17.5, sinemaya gitme %4.7, babalarını ziyarete gitme oranları ise %4.7 oranında görülmüştür.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Okuldan kaçtığını belirten 41 çocuğun %78.8'i arkadaşları ile gezdiğini, %15.4'ü arkadaşları ile maç- bilardo salonlarına- atari oyunlarına- internete gittiğini, %3.8'i içki içip- bali kullandığını, %1.9'u ise işte çalıştığını ifade etmiştir.	A.E.Yavuz-2003(T-19)
Okuldan kaçan tutuklu çocukların %75 gibi büyük bir çoğunluğu okuldan kaçtıktan sonra gezmeye gittiklerini ifade etmişlerdir.Geriye kalan %7.8'i çalıştığını, %8.3'ü hırsızlık yaptığını, %2.5'i uyuşturucu kullandığını, %2.8'i kahveye gittiğini belirtmiştir.	N. Akalın-1999 (T-22)
Okulu terk ettiklerinde 3 çocuk arkadaşlarıyla oynadığını, 5 çocuk arkadaşlarıyla kahveye gittiğini, 4 çocuk sinemaya gittiğini, 16 çocuk ise gezdiğini belirtmiştir.	N.Ceyhan ve ark.-1995(T-26)
%6.25'i hırsızlık, %26.25'i gezmiş, %32.5'i kahve, bilardo atari salonlarına gitmiş, %7.5'i sinemaya, %2.52i ise bisiklete bindiklerini ifade etmişlerdir.	N. Yakışıklı-1997 (T-29)

47. KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLARA OKULDAN KAÇTIKTAN AİLELERİNİN TEPKİSİ

Bulgular

Suçlu çocukların ailelerinden %40.9'u çocuğunun okuldan kaçtığından habersizdir. Ailelerin %32.2'si çocuklarını tekrar okula getirmekte ,%22.8 ise şiddete baş vurmaktadır.

Okulu terk eden ve ailesine haber vermeyen 13 çocuk daha sonra duyulduğunda 12 tanesinin ailesinin nasihat ettiği, 1 çocuğunki ise ilgilenmediği anlaşılmıştır.

Kaynak

S. Türkeri- 1995 (T-1)

N.Ceyhan ve ark.-1995(T-26)

48. KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLARIN KALDIKLARI KURUMLARDA YAŞADIKLARI SAĞLIK SORUNLARI

Bulgular

Suçlu çocuklardan %64.2 'si herhangi bir sağlık sorunu yaşamamışlardır geriye kalan %35.8'i ise diş hastalıkları, kırılmalar, çeşitli ameliyatlar "burun, bademcik, göz apandisit, fitik", bel ağrıları, difteri, tüberküloz, mantar, verem, çeşitli böbrek rahatsızlıkları, sinir krizi, epilepsi gibi nöropsikiyatrik hastalıklar geçirmişlerdir.

Suçlu çocuklardan %73.2'si bir bedensel veya ruhsal hastalık geçirmemiştir.

Kaynak

S. Türkeri- 1995 (T-1)

N. Alagöz- 1998 (T-2)

49. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLAR VE KURUMLARDA ALDIKLARI EĞİTİM

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocuklardan %53.6'sı çeşitli eğitim kurumlarından yararlanmaktadır.Burada ilk olarak %16.2'yi ilkokulu bitirme eğitimleri, %12.7'si ortaokulu bitirme sınavları gelmektedir.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suçlu çocukların büyük bir kısmı bu faaliyetler katılmakta ancak %40.5'i bu faaliyetlerde bulunmamaktadır.	M.Kıcalıoğlu-1987(T-9)
Suçlu çocukların %92'si çıraklık eğitimine devam etmektedir.Ayrıca bu çocuklar arasında %46'lık bir bölüm açık ilköğretime, %08 ise açık öğretim liselerine devam etmektedirler.	F.Çamkerten-1999(T-10)
Gençlerin tutuklandıktan sonra eğitimlerine devam edebilme durumlarına bakıldığında %93.1'inin tutuklandıktan sonra eğitime devam edebildiğini, %6.9'unun ise edemediği ortaya çıkmıştır. %46.9'unun tutukluluk süresince geçirdikleri kurumun uygun ortam sağlayamaması nedeniyle eğitime devam etmediğini belirtmiştir. Geriye kalan %32.3'ü ise eğitime devam etmek istemediği için, %5.6'sı ise sağlık nedenleriyle eğitime devam edememektedir.	Aslan N ve ark.-2003(T-17)
İsrahevinde bulunan çocukların %29.8'i spor, %29.8'i müzik ve folklor, %12.3'ü tiyatro ve sahne, %28.1'i ise el sanatlarıyla uğraşmaktadır.	H. Korkmaz-1994 (T-31)

50. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN KURUMLARDA ÇALIŞTIKLARI İŞLER

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların %13.5'nin ağır işlerde, %12.5'nin kunduracılıkla , %10.3'nün konfeksiyonla, %8.5'nin metal işlerle, %8.2 matbaa "çiftçilik"le diğer kalanların ise fayansçılık, fırıncılık, aşçılık, berberlik, oto tamiri, bahçecilik, halıcılık, inşaat işleri gibi meslek gruplarıyla ilgilendikleri görülmektedir.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suçlu çocukların %8.1'i marangozluk, %16.2'si terzilik, %19'u kunduracılık, %24.3'ü demircilik, %13.5'i oto tamiri, %8.1'i fırıncılık, %5.4'ü bahçıvanlık, %5.4'ü çay ocağı, berberlik ve mutfakla ilgilenmektedir.	M.Kıcalıoğlu-1987(T-9)
Eğitim alan çocukların %62.0'ı marangozluk, %22.0'ı metal işler, %12'si elektrik, %4'ü aşçılık ve boyacılık eğitimi almaktadır.	F.Çamkerten-1999(T-10)
İsrahevinde bulunan hükümlü ergenlerin ıslahevinde kendilerine ve topluma faydalı olacak herhangi bir şeyle meşgul olup olmadıkları sorulduğunda %81.2'si böyle bir meşguliyeti olduğu öğrenilmiştir.	H. Küçükler-2001(T-18)
33 çocuk hizmet işlerinde, 13 çocuk kundurada, 5 çocuk terzihanede, 10 çocuk ise okulda görev almaktadır.	N. Kayaaltı-1994(T-25)
%1.24'ü marangozluk, %27.95'i kunduracılık, %0.62'si kaporta ve döşemecilik, %19.9'u mutfak ve çay ocağı, %25.46'sı terzilik, %0.62'si demircilik, %21.73'ü ise fırın ve bahçıvanlıkla uğraşmaktadır.	H. Korkmaz-1994 (T-31)

51. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN KURUMLARDA DİSİPLİN CEZASI ALIP ALMADIKLARI

Bulgular

Suçlu çocuklardan %11.7'si kurumda disiplin cezası almaktadır.

Kaynak

S. Türkeri- 1995 (T-1)

52. DİSİPLİN CEZASI ALANLARIN CEZA ALMA NEDENLERİ

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların kurumda disiplin cezası alma nedenleri başında koğuşta kavga çıkarmak %31.8'le ilk sırayı alır. Ardından %25.0'la firar etmek, %13.6'la isyana karışmak, %11.4'le hükümlü yaralamak, %6.8'le firar, %4.5'le sigara içmek, %2.3'le tiner koklamak yada kurum ve kuruluşlara karşı gelmek, bıçak atmak gibi suçlar gelmektedir.	S. Türkeri- 1995 (T-1)

53. DİSİPLİN CEZASI ALANLARIN CEZA TÜRLERİ

Bulgular	Kaynak
İnfaz hukuku gereği %61.4 gibi yüksek bir oranda hücre hapsi uygulanmaktadır.	S. Türkeri- 1995 (T-1)

54. KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLARIN KURUMLARDA ARKADAŞLARI İLE OLAN İLİŞKİLERİ

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların %62.6'sı birbirleri ile iyi bir iletişim kurmaktadır. %37.4'ü ise kötü iletişim ve kurmaktadır.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Hükümlü çocuğun %60.36'ı ıslahevinde arkadaşları ile iyi anlaşığı, %38.74'ünün ise onlardan şikayetçidir.	E. Kabasakal-1997 (T-5)
Arkadaşlık ilişkilerine bakıldığında %71.7'sinin genellikle uyumlu olduğu gözlenmiştir.	M.Kıcalıoğlu-1987(T-9)
Suçlu çocuklardan %57'sinin ıslahevi içerisinde, daha önceden tanıştığı arkadaşlarının bulunduğu öğrenilmiştir.İslahevindeki diğer çocuklarla nasıl anlaşıkları sorulduğunda ise %94'ü iyi yanıtını vermiştir.	Ş. Çokdinleten-1997(T-15)

55. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN PERSONEL İLE İLİŞKİLERİ

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocuklardan %523'ü infaz personeli ile arasındaki ilişkilerini iyi yarıya yakın bir bölümü ise olumsuz olarak nitelendirmektedir. Eğitimci grup ile ilişkilerinin %64.2 oranında daha olumlu oldukları gözlenmiştir.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Hükümlü çocuklardan %55.86'sı kurum personellerinin kendilerine karşı anlayışlı davrandıklarını, %48.74'ü ise personelin, alaycı, azarlayıcı ve kötü davrandığını belirtmiştir. Hükümlü çocuklardan %61.26'sı öğretmenlerinin kendilerine iyi, %34.23'ü ise kötü davrandığını belirtmiştir.	E. Kabasakal-1997 (T-5)
İslahevlerinde bulunan çocukların %64.9'u bu gruptaki personellerin kendilerine yakın olduğunu belirtmişlerdir.	M.Kıcalıoğlu-1987(T-9)
Suçlu çocuklar ıslahevi personelleriyle aralarının nasıl olduğu araştırıldığında ise %8'i "kötü", %24'ü "fena olmadığını", %612i "iyi", %7'si ise "çok iyi" olduğunu belirtmiştir.	Ş. Çokdinleten-1997(T-15)
Gençlerin %33.1'i gardiyanlar ve %9.4'ü kuruluş amirleriyle,%82i diğer tutukevi personelleriyle sorun yaşamaktadır. Gençlerin %44'ü doktorların kendilerine olumlu, %22.4'ü ise olumsuz davrandığını belirtmiştir. Gençlerin %68'i kötü davranışlarla karşılaşmış, %32'si ise karşılaşmamıştır.	Aslan N ve ark.-2003(T-17)

56. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN KURUMDA BİR SORUNLARI OLDUĞUNDA ÖNCELİKLER YARDIM ALDIĞI KİŞİLER

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların öncelikle %52 oranında yardım aldıkları kişilerin başında infaz ve koruma memurların gelmekte, ikinci sırada ise %49.1 oranda yöneticiler gelmektedir.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Hükümlü çocukların %65.77'si sosyal servisten haberdar, %34.23'ü ise haberdar değildir. Hükümlü çocuklar kurum içinde herhangi bir sorunla karşılaştıklarında, "başka" seçeneği ile ifade edilen öğretmene (%62i16'sı), %10.81'i atölye ustasına %9.91'i infaz koruma memurun, %9.91'i müdüre, %1.08'i ise sosyal servis elemanlarına başvurduklarını ifade etmişlerdir	E. Kabasakal-1997 (T-5)
İsrahevlerinde bulunan çocukların %18.9'u sorunlarını anlattıklarında hemen ilgilendiklerini, %16.2'si ise sıkıntıları olduklarında görevlilere açıkladıklarını belirtmişlerdir.	M.Kıcalıoğlu-1987(T-9)
Gençlerden %47.3'ü gardiyanlardan, %28.3'ü idareden, %5.6'sı diğer mahkumlardan, %18.8'i ise diğerleri olarak adlandırdıkları aşçı, memur vb. gibi şahıslardan sorunları için yardım aldıklarını belirtmişlerdir.	Aslan N ve ark.-2003(T-17)
75 çocuktan %4'ü gözetmene, %32's, müdüre, %23'ü psikoloğa, %41'i ise başka birine sorunlarını açtığını ifade etmiştir.	N.Ceyhan ve ark.-1995(T-26)

57. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN KURUMDA KALDIĞI SÜREDE AİLE İLİŞKİLERİ

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların %72.7'inin buldukları kurumlara ziyaretçileri gelmekte , %27.3'ünün ise ziyaretçisi gelmemektedir.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suçlu çocukların ailelerinin onları ziyaret etme oranları %39.64'lük bir oranla "iki haftada bir" gelenlerin sayısı ilk sırada gelmektedir.Bunu da sırasıyla %27.03 oranla "iki ayda bir" , %13.51'lik oranlarla da "haftada bir" ve "iki aydan fazla" izlemektedir. %5.41'lik orandaki çocukların aileleri ise hiç ziyarete gelmeyenleri oluşturmaktadır.	E. Kabasakal-1997 (T-5)
Tutukluluk süresince ailesiyle görüşen gençlerin oranı %88.8 oranındadır. %11.2'si ise görüşme olanağı bulamadığını belirtmiştir. %72'si ailesiyle yazışmakta, %14.4'ü yazışmamakta, %13.6'sı ise gerek olmadığını savunmaktadır.	Aslan N ve ark.-2003(T-17)
80 çocuktan %5'inin annesi, %4'ünün babası, %20'sinin hem annesi hem babası, %5'inin kardeşleri, %46'sının ise başkaları ziyaret ettiği öğrenilmiştir.	N.Ceyhan ve ark.- 1995(T-26)
Çocukların %2.27'sini babaları, %10.79'unu anneleri, %3.97'sini ise sadece kardeşleri ziyaret etmektedir.Geriye kalan %9.9 çocuğu ise kimse ziyaret etmemektedir.	A. Ok-1989 (T-32)

58. AİLELERİNDE DEĞİŞİKLİK OLAN ÇOCUKLARIN AİLELERİNDEKİ DEĞİŞİKLİKLER

Bulgular

Suçlu çocukların %3.2'sinin babası cezaevine girmiş, %38.7'sinin kardeşleri evlenmiş, %9.7'sinin ailesinde boşanmalar yaşanmış, %48.4'ü ise yakınlarını kaybetmiştir.

Kaynak

S. Türkeri- 1995 (T-1)

59. KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLARIN KURUMLARDA KALDIKLARI SÜREDE AİLELERİ İLE İLİŞKİLERİ HAKKINDAKİ ALGILARI

Bulgular

Suçlu çocuklardan %58.4'ü aile ile ilişkilerini iyi olarak değerlendirmektedirler.%41.1'lik oranı ise kötü olarak değerlendirmektedirler.

Kaynak

S. Türkeri- 1995 (T-1)

60. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN KURUMA İLK GELDİKLERİ ZAMAN SOSYAL HİZMET UZMANLARININ SOSYAL SERVİS UYGULAMALARI HAKKINDA ÇOCUKLARA BİLGİ VERİP VERMEDİKLERİ

Bulgular	Kaynak
Hükümlü çocukların %52.25'i Sosyal Hizmet Uzmanlarının sosyal servis uygulamaları ile ilgili bilgi vermediğini, %47.75'i ise bilgi verdiğini belirtmiştir.	E. Kabasakal-1997 (T-5)
Hükümlü çocukların %48.8'inin sosyal hizmet uzmanlarıyla karşılaşmadıkları belirlenmiştir. Karşılaşan deneklerin ise %43.2'si sosyal hizmet uzmanlarının tutumlarını olumlu bulurken, %8'i ise olumsuz olarak nitelendirmiştir.	Aslan N ve ark.-2003(T-17)

61. ISLAHEVLERİNDE KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN TAHLİYE SONRASINA YÖNELİK HAZIRLIK YAPIP YAPMADIĞI

Bulgular	Kaynak
%57.66 gibi oranda ıslahevlerinde hükümlü çocuklara tahliye sonrasında yönelik hazırlık yapılmamakta, %42.34 oranında ise hazırlık yapılmaktadır.	E. Kabasakal-1997 (T-5)
Yapılan araştırmaya göre %90 oranındaki çocuğa tahliye sonrası yol gösterenle olduğu anlaşılmıştır. Buna göre %68'ine müdürler, %42'sine sosyal hizmet uzmanları, %10'a 2. müdürler yol göstermektedir.	F.Çamkerten-1999(T-10)

62. KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLAR VE TAHLİYE SONRASI YAŞAM

Bulgular	Kaynak
Suçlu çocukların %58.4'ünde tahliye sonrası iş bulma kaygısı mevcuttur. Geri kalan ve hiçbir planı olmadığını ifade etmektedir.	S. Türkeri- 1995 (T-1)
Suçlu çocukların %63.06'sı tahliye sonrası ailelerinin kendilerine destek sağlayacağını, %36.93'ünün de kendilerine destek sağlanmayacağını belirtmişlerdir.	E. Kabasakal-1997 (T-5)
Suçlu çocuklardan %20.3'ü islahavinden sonra yaşamı umutla beklerken, %18.9'u kendisinin kabul edilmeyeceğini sanmakta, %35.1'i ise toplumdan yardım beklerken, %25.7'si ise şimdiden ne olacağını kestiremediğini belirtmiştir.	M.Kıcalıoğlu-1987(T-9)
Çocukların %70'i tahliye sonrasında kurumda çalışıklara işe devam edeceklerini, %16'sı iş değişikliği yapacağını, %6'sı ise hiçbir plan yapmadığını belirtmiştir.	F.Çamkerten-1999(T-10)
Çocukların %87'si islahavlerinden çıktıktan sonra ailelerinin yanına, %10'u bir başka yer gideceğini söylerken, %3'ü ise bu konuda kararsız olduğunu belirtmiştir.	Ş. Çokdinleten-1997(T-15)
75 çocuktan %76'sı ailesinin yanına, %8'i abisine, %1'i akrabalarına, %3'ü ise yurt dışına, %12'si ise karar vermediklerini ifade etmişlerdir.	N.Ceyhan ve ark.- 1995(T-26)
Çocukların %86.36'sı ailelerinin yanına gitmek istedikleri ortaya çıkmıştır.	A. Ok-1989 (T-32)

63. ISLAHEVİ VE KAPALI CEZAEVİNİN OLANAKLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Bulgular	Kaynak
İslahevi ve cezaevi olanaklarını karşılaştıran çocukların %71.6'sı ıslahevlerinin daha iyi olduğunu, %21.6'sı ise cezaevlerinin daha iyi koşullara sahip olduğunu savunmuştur.	M.Kıcalıoğlu-1987(T-9)

64. KAPALI CEZAEVLERİNDE KANUNLA İHTİLAF A DÜŞEN ÇOCUKLARIN KARŞILAŞTIKLARI SORUNLAR VE SIKINTILAR

Bulgular	Kaynak
Kapalı cezaevlerinde kalan çocukların %68.9'u temiz hava alamamaktan, %62.1'i yemekleri yetersiz ve kalitesiz bulunduğundan, %55.4'ü ziyaretçilerle görüşme zorunluluğu olduğundan, %45.9'u ise disiplin ve dayak uygulamasından şikayetçi olduklarını belirtmişlerdir.	M.Kıcalıoğlu-1987(T-9)

65. PERSONELLERİN KANUNLA İHTİLAF DÜŞEN ÇOCUKLARIN EĞİTİMİ İLE İLGİLİ BİR KURS YADA SEMİNERE KATILMA DURUMU

Bulgular	Kaynak
Islahevinde çalışan personellerden %50'si daha önce bir eğitime katıldığını beyan etmişler, %40 oranı içinde yer alan kurum tarafından 1 haftalık bir süreyle hazırlanmış hizmet içi eğitim kursuna katıldığını, %40'ı ise hiçbirine katılmadığına belirtmiştir.	F.Çamkerten-1999(T-10)

66. PERSONELLERİN İŞBİRLİĞİ YAPTIĞI KİŞİLERİN DAĞILIMI

Bulgular	Kaynak
İslahevinde bulunan personellerden %90' psikologlarla, %100'ü kurumdaki sosyal hizmet uzmanlarıyla, %100'ü ise yöneticilerle işbirliği yaptığını belirtirken ancak %10'u merkez örgütündeki uzmanlarını ve %20'sinin merkez örgütü yöneticileri ile işbirliğini tercih ediyor olmasıdır.	F.Çamkerten-1999(T-10)